

RESSÓ

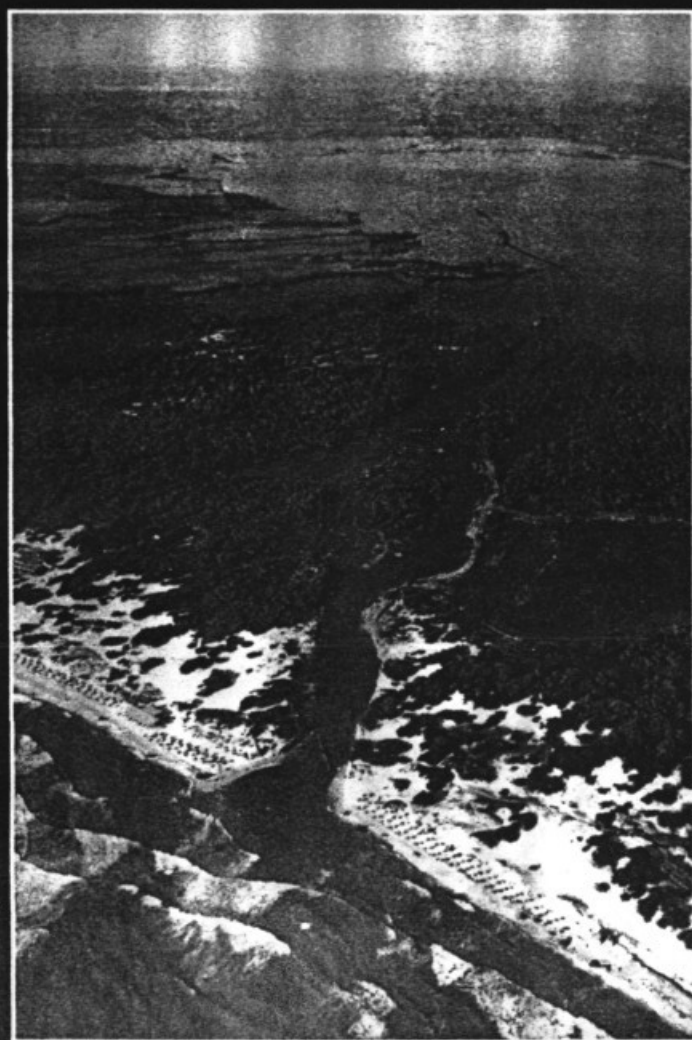
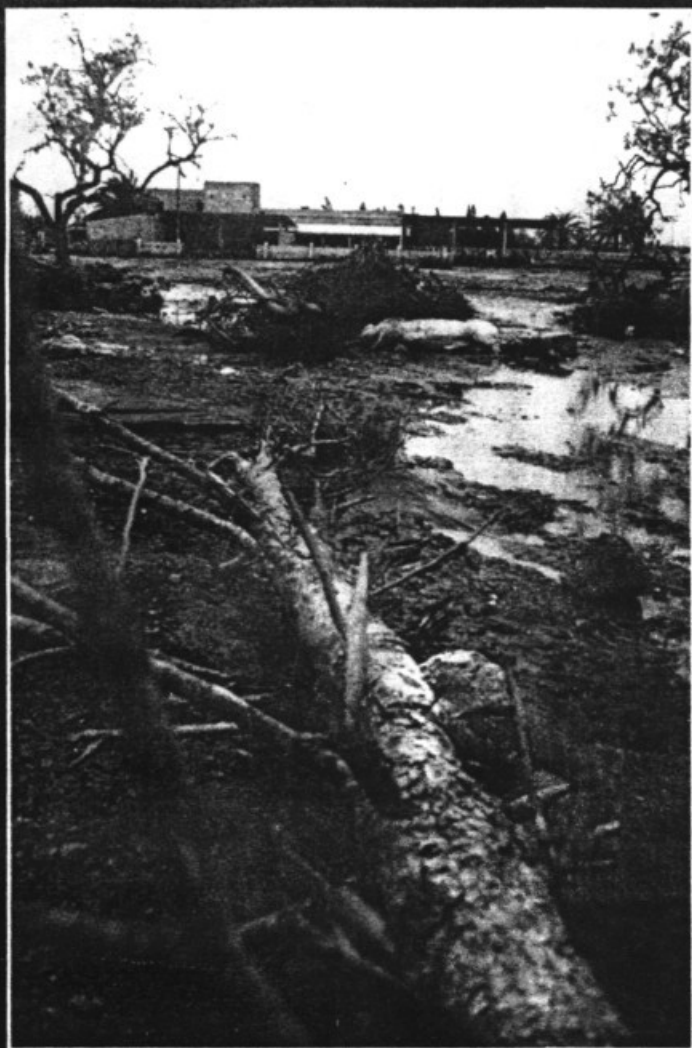

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 2, Núm. 12 - Setembre 89 - 225 Ptes.

- **TORRENTADA!**
- **NOU RECTOR**
- **FESTES DE
LA MARE DE DÉU D'AGOST**
- **FESTES D'ES REDOLET**
- **ESPORTS**

RESSÒ

Revista mensual
ANY 2
Setembre 1989

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

COLLABORADORS:

Pere Adrover
Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Damià Andreu Verger
Toni Amengual
Sebastià Ballester
Tomeu Barceló
Francesc Blasco
Tomeu Burguera
Pilar Cerezuela
Flo Combis
Sebastià Covas
Joana Dora
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Cosme Mas

Gori Mas
Magdalena Mas
Julià Mascaró
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Magdalena Rigo
Miquel Roig
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Núria Vives
Sebastià Moranta

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar: 225 Ptes.

Depòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

PORTADA: FOTO VIDAL

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

- Un dia de desgràcia per a Campos.	P. 3
- Lletres a la tieta	P. 4
- Notícies de la sala	P. 5
- Els Polítics opinen sobre la catàstrofe	P. 6
- Entrevista a Tomeu Barceló	P. 8
- Entrevista a Arnau Perelló	P. 9
- Fora Vila	P. 11
- Mapa dels torrents	P. 12
- Coral Infantil Sant Julià.	P. 13
- Festes Des Redolet	P. 15
- El Cinema Amateur	P. 17
- L'Esport Aeri	P. 17
- Pel seu nom els coneixereu	P. 18
- Reportatge inundacions.	P. 19
- Reportatge Festes d'Agost	P. 23
- El Personatge del mes.	P. 27
- Notes d'Església	P. 30
- Cartes dels lectors	P. 31
- Ressò informa.	P. 32
- Escacs	P. 33
- Hípica.	P. 34
- Tennis.	P. 36
- Basket.	P. 37
- Moviment demogràfic	P. 39

Restaurant OASIS

Avinguda Safari, s/n. - Cala Millor - Tel. 81.03.79
CUINA INTERNACIONAL I MALLORQUINA

UN COP IRREPARABLE: LA TORRENTADA DEL 89 QUE DURÀ MALS RECORDS ALS CAMPANERS

6 DE SETEMBRE DE 1989: UN DIA DE DESGRÀCIA PER A CAMPOS

Ahores d'ara, quan encara tremola la mà per escriure, el panorama del nostre Terme Municipal i de la Comarca, tirant cap a Santanyí, Felanitx i Colònia de Sant Jordi resulta desolador.

Dia 6 de setembre de 1989, ben de matí va amollar una tal quantitat d'aigua, en unes 3 hores, segons les primeres notícies, i tots els torrents no hi varen ser a temps: l'aigua feia lloc allà on fos i de qualsevol cosa que fes fluix.

Ha estat una tragèdia en quasi tots els ordres i sectors però principalment per a la ramaderia campanera, ja castigada suficientment i ara, realment enfonsada. Moltes famílies estan o han estat sense allò més imprescindible: casa, roba, electricitat, . . . Finques inservibles, animals i ramats sencers perduts, aquesta és, avui, passats uns dies, la realitat més crua de Campos.

Davant els fets que encara són massa frescs per esser analitzats i avaluats de forma detallada i per donar lloc a serioses reflexions per tots, cadascú en la seva tasca i responsabilitat, Ressò, com a mitjà de comunicació social a Campos, vol agrair, en nom de tots els afectats, als qui varen ajudar a minvar-

ne els efectes, en especial: **tots aquells particulars que es posaren al mig amb mitjans privats** (tractors, pales, camions) per ajudar, tot i que en alguns casos es varen posar en perill ells. Una vegada més s'ha demostrat que allò que funciona un dia així és la solidaritat entre tots, gent del poble o no, amics i coneguts, etc. **També, el personal de les institucions públiques** (Conselleria d'Agricultura -forestals-, Ajuntament, Guàrdia Civil) que es va preocupar i ocupar dels problemes petits i grossos que anaven sortint en els moments més tràgics. **Igualment, els Radioafecionats** que posaren en marxa els seus aparells per col·laborar. També, un cop més, hem vist la necessitat vertadera de mitjans de comunicació al poble, llàstima que no funcionàs Call Vermell, ja que per ventura molts no haurien patit tant i la gent hauria estat més informada.

La solidaritat, l'ajuda entre tots, com tothom ha vist, és imprescindible, en moments d'aquests.

Ara, quan tot es va, poc a poc, aplanant, és quan ens haurem de seure i pensar en moltes coses, detalls i decisions importants. Hem de treure qualche cosa positiva d'aquesta desgràcia. ■

Taller Mecànic
CA N'ARNAU

Carrer Provenza, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**

Carrer Palmer, 1
Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Lletres a la tieta

Campos, setembre de 1989.

Benvolguda tieta, esper i desig que en rebre la present la vostra salut, així com la dels que us enrevolten, sigui immillorable. Per la vila, com sempre, hi ha de tot.

Si esperàveu les meves línies per tenir notícies de les festes, em sap greu no satisfer la vostra curiositat, però no pens perdre-hi massa temps; cadascú té el seu parer, i, a més, segur que en rebreu informació per altres fonts.

En relació a les festes, l'únic que en vull dir és que em sap molt de greu no haver pogut enviar-vos un d'aquells programes tan bufons que cada any surten. Us puc assegurar, creieu-me, que no ha estat culpa meva, no en feren per a tots els que en volien; segurament d'aquí a dos anys no mancarà propaganda electoral a cap casa; cada possible votant rebrà un caramull de paperetes a punt de ser introduïdes a l'urna. El més emprenyador no ha estat quedar sense programa de festes, el que més encén la sang ha estat veure que mentre uns el rebien a ca seva i de mans d'un regidor, altres havien d'anar a La Sala i fer el viatge endebades, es trobaven amb una papereta aferrada a la porta del "quartet" que més o manco els deia "d'això que cercau ja no en tenim", no ho deia talment, i com podeu imaginar-vos era escrit en foraster, però vaja, venia a dir això.

Ara que parlam d'aquestes qüestions, de tot allò res de res, la llengua d'Orellana va davant; ja diuen que darrera el "Felanitx" posaran el nom de "Campos" a un dels seus carrers, ja el tenen triat i tot, em sembla que ara es diu "calle Tocomocho".

El gruix de la meva carta havia de dedicar-lo a les normes subsidiàries, sí tieta, a la fi les hem vistes, ja era ben hora! no ho trobau? però com que en rebre la present ja no hi podreu fer res, val més deixar-ho anar (com han fet la majoria dels campaners) i parlar de l'aigua... Sí, tieta, aigua, no m'he errat i vós ho heu llegit bé i és que va fer una caiguda...! segurament, la torrentada més grossa de la història de Campos. Ben segur que és la més grossa que qualsevol dels vius recorda. Jo, tieta, no en tenc res de bruixeta, però a vegades ja us n'havia parlat, us deia "beurem tieta" i beguérem de valent, ningú no havia vist mai un desastre com aquest. S'ha de dir que era un fet imprevisible i que la seva magnitud superarà àmpliament qualsevol mesura preventiva, no es pot explicar en paraules, s'havia de veure i per això us envii un parell de fotos; vos mateixa!

Si per una part és veritat que no es pogué fer res també ho és que s'hauria pogut aplicar qualche remei; "remei" vol dir aturar la circulació pel carrer d'enmig de la vila, la qual cosa hauria impedit que camions i autocars ajudassin a inundar cases i cellers, "remei" vol dir tenir coneixement pels qui no en tenen i no deixar-los arribar devora la pista... podeu estar ben segura que no hi va haver desgràcies humanes perquè Déu no va voler.

Una altra "menció honorífica" mereix la premsa escrita, ja que segons ells hauríem de creure que a Campos no va passar res. La zona turística ha quedat baldada, segons ells, i tenen raó, però segurament la temporada vinent les instal·lacions seran adobades i, a part de fer feina, a Campos ni d'aquí a quinze anys. I és que el nostre poble ha rebut allà més endins; si abans foravila anava malament amb terra, pensau com anirà ara sense; i això no és tot: si una persona té 100 i perd 100 ha perdut tot el que tenia, si un altre només tenia 20 i ha perdut 20 també ha quedat sense res, i tampoc no acaba de ser tot, ja que no sé si invertir en turisme pot tenir bones expectatives, però segur que invertir en foravila no en té cap ni una... .

L'Ajuntament, en sessió extraordinària celebrada el passat 11 de setembre, adoptà tota una sèrie de propostes en relació als danys produïts per les inundacions.

En primer lloc, donar suport a la petició del Govern Balear de demanar al Govern Espanyol la declaració de "zona catastròfica" per a tota l'àrea del terme municipal anegada, la qual, en quasi llur totalitat, és declarada "Zona de Regadiu d'Interès Nacional".

Acollir-se a les ajudes que la normativa legal contempla en la declaració de "Zona Catastròfica", i, per altra banda, la delimitació planomètrica de les finques afectades, tenint en compte l'erosió soferta, així com la valoració dels danys per part dels serveis tècnics del Govern Balear.

Ajudar en les tasques de neteja i lliurament de mobiliari, així com l'aportació de mitjans i elements com pales, grava i reposició d'aglomerat asfàltic. Assenyalar com a mesures de prioritat i urgència el fet de posar en marxa el "Pla de Millora de Camins Rurals" i demanar la concessió als damnificats de crèdits a llarg termini i baix interès, així com que per part del Govern Balear s'incrementin les prestacions pròpies del "Patronat per a la Millora de la Vivenda Rural". Avaluar les pèrdues, conforme les dades aportades pels damnificats en resultar que els bens afectats són de difícil recuperació, quedant els factors de productivitat i rendiment situats a molt llarg termini.

Constituir una comissió

d'execució i seguiment de quantes accions s'hagin de realitzar. La Comissió serà constituïda pels membres que componen la Comissió de Govern Municipal. Agrair a S.M. la Reina la seva presència entre nosaltres, en afectuosa i cordial visita; així com la del President del Govern Balear i autoritats estatals i autonòmiques. De manera especial, retre homenatge d'agraïment a totes aquelles persones que, des del primer moment i en molts de casos, varen exposar la seva pròpia seguretat personal per ajudar els que es trobaven en estat de perill. Destacar l'excel·lent comportament

i afany de servei dels membres de la Guàrdia Civil, Policia Nacional i Policia Local, que col·laboraren en totes les tasques en que foren requerits.

Redacció.

tot temps

Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º 4 Tel. 65.05.41 CAMPOS

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA
embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

Teulera CA'N BENITO

Es necessita jove de 16 anys per fer
feina a la Teulera
Informació a la mateixa Teulera

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n. CAMPOS Tel. 65.09.06

ELS REPRESENTANTS DELS DIFERENTS GRUPS MUNICIPALS OPINEN SOBRE LA CATÀSTROFE

RESSÒ ha volgut que els representants dels diferents grups polítics amb presència a l'Ajuntament, fessin una avaluació dels danys causats per les recents inundacions, i ens explicassin quin tipus d'ajudes es poden rebre.

GUILLEM MAS, Batle de Campos. (U.C.)

Al meu parer, les pèrdues sofertes per la torrentada es poden classificar en tres grups: les domèstiques, les sofertes per carreteres i camins, i les que han patit l'agricultura i la ramaderia.

En el primer cas, un equip tècnic del Consell Insular de Mallorca, conjuntament amb un membre de l'Ajunta-

ment, han estat visitant les cases de foravila, fent una valoració exhaustiva, de cara a rebre les corresponents ajudes, les quals es donaran segons les possibilitats econòmiques de cada família. El Delegat del Govern, Gerard García, m'ha assegurat que la tramitació serà ràpida, i per tant, els doblers arribaran prest.

Pel que fa a carreteres i camins, he de dir que tots els

camins rurals estan ja arreglats, varies pales s'han encarregat de posar grava, a fi que puguin esser transitats.

Les carreteres dependents de la Conselleria d'Obres Públiques seran, també, adequadament arreglades. Així, la de Porreres s'aprofitarà per arreglar-la, ja que es troba en mal estat. A la de Felanitx s'hi posarà una capa de conglomerat.

Sobre la tercera qüestió, l'agricultura i la ramaderia, s'ha de dir que un equip tècnic de la Conselleria d'Agricultura està fent una valoració, finca per finca, dels danys que s'han produït. El mal més gros de tots és sens dubte, l'erosió de les terres, així com la destrucció de moltes de parets. Ara bé, als

trossos de terra on no ha causat danys, ha estat un bé molt gran, ja que el sembrat està creixent molt aviat.

L'Ajuntament, per altra banda, intentarà accelerar les valoracions, i aconseguir-ne més. S'ha d'agrair a empreses com "Sa Cimentera", que han ofert vendre material de construcció a preu de cost, per tal d'ajudar a reconstruir els edificis i instal·lacions que s'han fet balbé. També un hotel de Sa Colònia ha ofert regalar mobles usats a qui ho hagi de menester.

SEBASTIÀ ROIG, Primer Tinent de Batle (P.P.)

Les inundacions han estat el que podríem dir la "puntilla" per a l'agricultura,

Expressam el nostre condol al nostre poble i molt especialment a tots els afectats per la torrentada.

Volem solidaritzar-nos amb Campos aportant el nostre granet d'arena, dins les nostres possibilitats.

Per això farem una rebaixa d'un 30% damunt els nostres preus habituals a totes aquelles feines, directament relacionades amb aquesta desgràcia, que se'ns començin abans de dia 20 d'octubre, ja sigui per efectes d'assegurances, sol·licitud d'ajudes, documentació etc. . . fins i tot per simple record.

Vidal

* Excloem les còpies dels negatius d'arxiu i els treballs d'afeccionat per als que ja tenim una altra promoció especial.

és a dir, el que haurà acabat de matar l'economia agrària del poble. Jo pens que ha suposat un mal molt greu per a qualsevol tipus d'agricultura, diguin el que diguin alguns. Així mateix, s'ha dit que per a certes zones ha estat molt beneficiós, ja que ha suposat una entrada de terra de molt bona qualitat.

Pel que fa a les ajudes, el decret regulador d'aquesta matèria, dictat pel govern central el passat 16 de setembre, és molt poc ampli, encara que s'han volgut rectificar les primeres declaracions d'alguns polítics del PSOE com el cas de na Rosa Conde, i he de reconèixer que s'han ampliat les ajudes inicialment previstes.

Gerard Garcia declarava, fa poc, que cap dels ajuntaments havia enviat peticions d'ajuda, quan l'Ajuntament de Campos va oferir enviar-ne unes 100, per després enviar-ne la resta.

Quant al Govern Balear, encara que la meua opinió pugui ésser considerada partidista, ja que hi estic vinculat, he de dir que em sent satisfet amb la seva actuació, la qual fou immediata.

Per altra banda, s'ha d'assenyalar que els mitjans de comunicació han informat de les inundacions, mirant quasi exclusivament per la part turística, sense tenir en compte l'agricultura. També he de reconèixer, però, que alguns polítics se n'han despreocupat un poc, dels mals soferts pel camp.

Ara bé, pel que fa referència a la Conselleria d'Agricultura, hem de recordar que l'endemà mateix de la desgràcia ja varen realitzar les primeres valoracions a les zones afectades, que són a més a més de Campos.

L'Ajuntament s'ha encarregat, per la seva part, d'acondicionar els camins

rurals, duent camionades de grava. A hores d'ara tots els camins estan oberts. El camí de Son Xorc és, tal vegada, el que presentava un estat més lamentable, però la circulació ha pogut ésser restablerta. Voldria destacar, així mateix, la tasca duita a terme per en Miquel Bonet, president de la Comissió d'Agricultura de l'Ajuntament, així com aprofitar per donar les gràcies a tota la gent que ha col·laborat en restablir la normalitat.

Voldria ressenyar també que serà accelerat el pla d'amillorament de la vivenda rural, duit a terme per la Conselleria Adjunta a la Presidència.

En el tema dels animals morts, s'ha de dir que s'ha fet molt bona feina, ja estan enterrats tots, deixant de banda els que hi pot haver a Es Salobrar, on si no hi entra aigua salada prest es pot produir una alteració greu de l'ecosistema.

Quant a les protestes d'alguns pagesos, en el sentit que les tasques de valoració dels danys s'an fet d'una manera lenta i, que per tant, ells tenen l'activitat aturada, ja que no poden realitzar les reparacions pertinents fins que s'hi hagi fet una inspecció, pens que aquesta és la postura més comoda. El més raonable seria que arreglassin el que hi ha espenyat, i després passassin la factura a l'organisme corresponent. Les institucions podran veure que s'ha tractat d'una mesura per sortir del pas, i ho comprendran.

ANTONI BALESTER,
Segon Tinent de Batlle
(P.S.O.E.)

La torrentada de dia 6 va suposar l'existència d'una situació inusual al nostre poble. La de l'any 1.946 és recordada encara, però no va arribar a tenir aquesta magnitud. Es pot dir que ha estat el

desastre més impressionant i important que hem patit mai per aquí.

Pel que fa a les ajudes, s'estan elaborant unes llistes de vivendes rurals afectades, els equips d'inspecció van de casa en casa demanant una quantificació del mal que han tengut. A les explotacions agrícoles s'està començant a evaluar.

Per rebre majors ajudes del govern, semblava més interessant que es declaràs "Zona Catastròfica", enlloc de "Zona d'Actuació Especial", que és així com s'ha fet. Però jo hi veig una clara justificació: si es declarava "Zona Catastròfica", molta gent que tenia una assegurança de qualsevol tipus (d'un cotxe, d'una barca, etc.), perdria d'aquesta manera tota possibilitat de rebre cap indemnització.

Mirant cap al que pot suposar per a l'agricultura campanera, jo (no el partit)

tenc la meua pròpia teoria particular. I és que hi ha moltes de finques propietat de persones que no es dediquen a l'agricultura, les quals no voldran ja ni arreglar el mal que han tengut. És una actitud molt comprensible, ja que no els compensa pel poc que hi poden treure.

Després hi ha aquells que són propietaris, i que s'hi viuen, de l'agricultura. Opin que s'ha d'ajudar els que volen fer feina a foravila, per ventura la desgràcia podria suposar el moment adequat per a iniciar una gran reconversió de l'agricultura.

Hi ha un grup, emperò, de propietaris que tenen l'explotació en un estat que podríem dir "insalvable". I és en aquest sentit que es pot afirmar que ha estat un cop molt fort a l'economia agrària.

Un altre punt seria la necessitat que la Comissió

ELIONOR MIRÓ ROIG

**Amb la garantia de BODISA
VINS RIPOLL, S.A.**

De Binissalem

**Vos oferim un extens surtit
de vins de bóta:**

**Tinto Jumilla
Negre de la casa
Rosat de la casa
Sangre de toro
Blanc mallorquí
Negre mallorquí**

*Carrer Ferrocarril, 1
CAMPOS*

Provincial d'Urbanisme revisa els actuals plans d'ordenació urbanística. Casos com el de l'hotel "El Corso" de Portocolom no s'haurien de repetir. Hi ha algunes zones al terme de Campos, programades com a urbanitzables, per les quals passa un torrent. Això s'hauria de tenir en compte, quan no per tal de deixar-li el pas lliure.

MIQUEL BONET, Tercer Tinent de Batle i President de la Comissió d'Agricultura (Independent)

Moltes de zones del terme han sofert tants de danys que les conseqüències poden esser irreversibles. És el cas, per exemple, de San Blai, Es Palmer, etc., on podrien passar ben bé dos o tres anys fins

que es tornàs a la total normalitat. Aquí passarà com per tot: caurà el més dèbil. Totes aquelles explotacions petites que quasi no rendien es trobaran en serioses dificultats.

A més del dany material, hi ha el mal moral. Molta gent ha quedat afectada moralment.

Les ajudes, també s'ha de dir, son raquítiques. I l'única cosa concreta que hi ha són les subvencions pel menjar, hem de pensar que hi ha hagut uns 3.300 milions de pèrdues, només a Campos. També s'ha obert una línia de crèdit per a les vivendes rurals que pot esser molt positiva.

Tenc però esperances en aquesta gent jove, amb ganes de fer feina, i que té idees noves. Son gent d'entre

25 i 35 anys que van a produir al màxim, esperimenten amb tècniques modernes, proven de sembrar nous cultius, etc. Aquest tipus de foraviler, que és escàs, produeix tanta de llet com tots els pagesos que ho fan "a l'antiga".

Hem de pensar, però, que l'agrari és un sector que no fa pressió, no és com el sector hotelier. Estam desenganats, han hagut de superar esforç darrera esforç. També hi ha la postura del Govern Balear, la qual no compartesc, però comprenc. Encaminen la majoria d'ajudes cap al turisme, però és perquè aquest sector és, a hores d'ara, el motor de l'economia mallorquina.

Així i tot, a Mallorca li aniria molt bé produir el que

consumeix, ja que som deficitaris en molts de productes. Per això cal canviar les estructures, i adoptar les tècniques més modernes.

S'hauria de mirar de cercar una altra manera de produir la llet, fer atractiva la seva producció. Actualment, i seguint la normativa comunitària, s'està reduint el "cupó" de producció de llet, però és amb una finalitat ben clara: donar l'oportunitat a que els joves també en puguin produir. Aquesta mesura crea un problema, i és que, com tots sabem, les despeses son pràcticament les mateixes si se'n produeix molta o poca, però, en canvi, d'aquesta manera disminueixen els ingressos.

Xesc Adrover.

Entrevista a Tomeu Barceló "de ca na Quela Metge"

Dia 6 de setembre, a causa dels desastres provocats per la inesperada torrentada, molta gent ho va passar ben malament. I molts li haurien passat més encara si no hagués estat per l'ajuda valenta i desinteressada de molts de col·laboradors que treballaren moltes hores per ajudar, en la mesura en què era possible, els més enquellats.

Un exemple d'aquests altruistes col·laboradors és en Tomeu "de ca na Quela Metge" que, gràcies al seu potent tractor i a la seva experiència i habilitat com a tractorista va aconseguir travessar el torrent cap a Santanyí abans que ningú. Perquè ens conti un poc per damunt la seva experiència en aquesta jornada hem anat a parlar amb ell.

Ressò: Quan te'n temeres, de la magnitud de la torrentada?

Tomeu: Jo era a foravila (a la

part de Sa Sorda) i devers les nou vaig pensar si amb l'aigua que havia caigut podia haver fet qualque desastre aca nostra i vaig venir cap a la Vila. Després de comprovar que els al.lots i tot estava bé vaig partir, per curiositat, cap a la pista i abans d'arribar-hi ja vaig veure que era més gros que no em pensava.

R: Qualcú va sol·licitar la teva ajuda?

T: Sí, en Guillem "de Sa Canoveta" em va demanar si podia anar a cercar una gent que hi havia damunt l'explana de l'ILMA. Eren dos i anaven tots banyats i enredats de fred. Fet això partírem amb en Guillem i un municipal per la carretera de la Colònia. Hi havia una quantitat d'aigua impressionant. Un home d'enfora ens feia senyes que no passàssim i no poguérem continuar molt, però d'aquella granja duguérem un viatge de gent cap a Campos que no n'hi cabien pus.

R: I cap a Santanyí ja hi havia anat alguna pala o qualcú?

T: No, hi havia molts de vehicles enfonsats. Alguns ho havien intentat i havien tornat arrera. Feia por. En Cosme "de ses Tanques" em va dir si podríem provar d'arribar a ca seva perquè hi havia un desastre.

R: I com va anar aquest viatge?

T: Érem en Cosme, n'Arnau amb l'emissora, el meu fill Tolo i no sé si qualcú més. Era

impressionant l'aigua i els desastres que es veien. Per l'hort d'en Cos hi havia devers un metre i mig d'aigua i a redols més. Algun moment pràcticament no vèiem el tractor. Va ser molt difícil. Quan sortírem del perill duia les catiusques ben plenes i el tractor feia un fumer. Anàrem pel Figuerol fins a la costa aturant-nos a diversos horts a veure si estaven bé o si necessitaven qualque cosa. La gent estava vertaderament espantada i apurada. Era increïble la

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A
LA CONSTRUCCIÓ

OFERTES DE PAVIMENTS
I RAJOLES

Carrer Cimentera, 38
CAMPOS

Tels. 65.02.54
65.08.73

catàstrofe que es veia: parets esbucades, arbres arrabassats, animals morts. ... La tornada fou també bastant problemàtica; vengueren vuit dones que anaven a fer feina a un hotel i s'havien refugiat en un camió gros. En total érem 15 damunt el tractor (però ningú va dir "jo quedaré"). Per travessar el torrent les dones no ho volien veure, es giraven darrera i giscaven com a loques.

R: I aquí no acabàreu la tasca, què féreu a continuació?

T: Era devers migdia i anàrem a cercar un remolc per poder evacuar la gent de l'autocar que hi havia devers un quilòmetre lluny del poble. Eren molts, feia moltes hores que hi eren, alguns anaven banyats, hi havia al.lots petits i tots estaven molt nerviosos. Va venir cap allà més gent: en

Vidal amb la càmera, en Mateu "Candil", etc. El torrent ja no empenyia tant, però amb el remolc no era fàcil. Duguérem aquesta gent fins a la costa cap a Santanyí, d'on havien de venir a recollir-los. El camí no va ser difícil gràcies a Sebastià Vadell que venia amb la seva pala pel camí de la Pedra Rodona i ens va anar llevant pedres de dins la carretera.

R: I, fet aquest viatge, on anàreu?

T: En Mateu "Candil" em demanà per anar a ca seva, abaix de Son Lladó. El torrent hi havia pegat fort i no sabien res de son pare i sa mare.

R: I poguéreu arribar-hi?

T: Sí. L'endemà em digueren que si ho hagués vist no hauria passat, però com que amb l'aigua que corria no vèiem els clots ni les pedres, passàrem. Allà es trobaven, com a

tants altres llocs, sense corrent, amb el cotxe ple d'aigua, la casa plena de fang... amb una paraula: un desastre.

R: Això ja era l'horabaixa, vos havíeu aturat a menjar o descansar?

T: No, no va lleure berenar ni dinar ni res.

R: Hi havia molta gent que feia feina per ajudar a sortir de la catàstrofe?

T: Sí, tot el dia hi va haver la Guàrdia Civil (ens feia preguntes cada vegada que arribàvem), la Policia Municipal i altres tractors, pales i grues, etc.

R: Fins quan va durar aquesta llarga jornada?

T: Jo hi vaig esser fins devers les sis i mitja. El darrer viatge el vaig fer altre pic cap a Santanyí amb pagesos que havien d'anar als seus horts a veure els animals i no podien

passar.

R: Per acabar, has tengut mostres d'agraïment per part de particulars o d'alguna institució?

T: Sí, la veritat és que no em puc queixar. Tant l'Ajuntament com particulars m'han fet arribar, directament o indirecta, el seu agraïment, però això és igual, encara que ningú m'hagués dit gràcies si demà ho havia de tornar a fer igualment ho faria.

R: No ho hauries d'haver de tornar fer, perquè aquest desastre no s'hauria de repetir mai, ja que no fa bé a ningú i ha perjudicat ferm molta de gent. Gràcies, Tomeu, també en nom de Ressò pel teu comportament en aquell desgraciadament inoblidable dimecres sis de setembre.

S'elàstic

Club Gimnàstic

- * KARATE-DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀSTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS (de 7 a 12 anys)

* GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA PER A LA TERCERA EDAT

* PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/. Àfrica, s/n. - Campos

Entrevista a Arnau Perelló - Membre de Protecció Civil -

Ressò: Quina és la feina de Protecció Civil davant un desastre natural com el que es va donar a Campos?

Arnau: Els representants que hi ha en el poble, el primer que han de fer és mirar els perills que es donen i tot d'una han de cridar a la Central de Palma, informant de totes les dades possibles. I després, a Ciutat es preveuen les mesures necessàries: com evacuar la població, enviar helicòpters, ambulàncies, bombers, etc.

Ja ho diu la mateixa paraula: "Protecció Civil", és per a protegir el personal civil d'un poble.

R: Amb quants de membres de Protecció Civil comptau a dins Campos?

A: Bé, Mallorca està dividida en varies comarques. La central de Campos és a Felanitx

i en total som set, sis a Felanitx i un a Campos. Aquests set ens hem de cuidar dels termes municipals de Porreres, Campos, Felanitx, Santanyí i Ses Salines.

A més d'aquests set hi ha, a cada poble, el seu batle, el cap de la Policia Municipal i el cap de la Guàrdia Civil, però no estan inclosos dins la xarxa d'emergència a la qual jo pertany.

La tasca de la xarxa d'emergència és servir de comunicació entre Palma i els pobles, i nosaltres anam passant les dades a la central.

R: Anant als fets concrets que vàrem passar, com és que tu te'n vares adonar?

A: A las set del matí em vaig aixecar i vaig veure que plovia molt, i del cap de poc temps l'aigua entrava dins el taller.

Aleshores vaig fer tot el possible per desviar-la cap al carrer. Quan vaig tenir això resolt, vaig sortir a fer una volta. Al camí dels Ametlers l'aigua ja m'arribava als genolls, i vaig prendre cap a la Plaça dels Tres Molins, i allà em vaig trobar amb que una bona part de la plaça estava coberta per l'aigua. Vaig veure que atravesar la carretera era impossible, i cap a la part del sortidor es podien veure cotxes enlaire, encara que no vaig saber ben bé que era el que passava. Com a membre de Protecció Civil tenia l'obligació d'assabentar-me del que succeïa, i vaig tornar enrera cap a la carretera de Sa Barrala, passant davant Ca'n Piris, i quan vaig arribar a la carretera l'aigua m'arribava a la cintura i em feia ganes de tornar-me'n, però com que no sabia què era el que hi havia allà, i vaig considerar que no hi havia correntia vaig dir per endavant!, i quan vaig botar la vorera davant el sortidor anant cap a Sa Pista, l'aigua ja m'arribava al pit, però vaig decidir seguir caminant.

Vaig veure un R-9 que pel vidre de davant del qual hi havia entrat una furgoneta, més cap a ILMA hi havia un 4-L que la correntia havia aturat als discos de transit, i vaig poder veure que hi havia gent dedins, i l'aigua arribava a devers mitjans vidres. Per la força que duia, l'aigua passava per damunt el cotxe, i els vaig dir "esperau un poc, que ara vos treurem!".

Devora la fàbrica dels sifons vaig veure gent, i els vaig demanar ajuda, però com que vaig veure un poc d'indecisió, idò vaig arribar fins a ca nostra tot d'una a agafar una corda, i em vaig tornar cap allà. Sort que al moment que arribava vaig veure dues persones que, també amb una corda, els acabaven de treure.

Una vegada això resolt, vaig

tornar a anar cap a ca nostra, i els telèfons no varen funcionar. A través d'un veïnat vaig telefonar a Protecció Civil a Palma, i els vàrem contar el que passava.

R: Devers quina hora era aproximadament?

A: Crec que eren les vuit i mitja, nou manco un quart. Vaig contar a Protecció Civil que a dins el poble hi havia un metre i mig d'aigua, que se n'havia duit cotxes cap a la forania. "Hem tret la gent d'un cotxe i queda més gent per treure", els vaig dir, indicant que encara no sabíem el mal que hi havia. L'al.lota que hi havia va dir que ho passaria a en Javier, i nosaltres li indicàrem les nostres freqüències de ràdio.

També em varen dir que altra gent hi havia telefonat i els havien dit que no eren hores d'oficina. Hi ha hagut moltes de crítiques als mitjans de comunicació sobre la tasca que va dur Protecció Civil aquest dia, crítiques que em semblen correctes, ja que quan jo, que som de Protecció Civil, vaig pasar aquest avís, el mínim que s'hagués pogut fer era agafar un helicòpter i comprovar el que passava. Em vaig identificar adequadament, i trob que s'hauria d'haver mirat que no era cap broma. Diuen que devers les deu o deu i mitja, Protecció Civil encara no en sabia res, i això és greu, ja que a les vuit i mitja un veïnat havia avisat a Palma.

També es va dir que Protecció Civil tenia tots els serveis saturats, a Manacor i Felanitx concretament. Finalment, devers la una, els helicòpters varen arribar a Campos, i varen fer un bon servei, treient gent que havia quedat aïllada.

R: Tu, personalment, vares estar des de les vuit del matí fins a quina hora?

A: Ens vàrem anar amb el tractor d'en Tomeu da Ca na Quela Metge cap a la carretera de

Santanyí, vàrem passar cap als horts a veure els familiars com estaven, i també vàrem anar per la carretera de Sa Barrala. El primer pic que vàrem passar estàvem bastant nerviosos, ja que dúiem aigua fins els genolls, i la carretera estava plena de pedres. Més amunt de la Pedra Rodona vàrem veure pins arrabassats d'arrel, soques molt grosses, etc.

R: Molta gent té la idea que Protecció Civil és un organisme qu en casos de desastres naturals ha de tenir una predicció del que pot passar. Segons els metereòlegs, un fenomen d'aquest tipus es pot preveure en tres hores, com a mínim, d'antel.lació. Ens pensàvem que quan hi havia un perill d'aquests Protecció Civil posava en estat d'alerta els seus membres, el cap de la Guàrdia Civil, el de la Policia Municipal i el batle. Segons s'ha assabentat dels fets quan ja estaven consumats, quan un membre de la

institució va poder cridar a Palma, ja que molts de telèfons estaven saturats, ens agradaria que ens diguessis si toca esser així el funcionament de Protecció Civil, o si només és propaganda per mantenir un organisme que, pràcticament, no serveix per res.

A: Més o manco és així, ja que l'any passat sens va comunicar que hi havia perill de plugudes fortes, i que estàssim alerta. Vàrem dur la sort que tal i com ens varen avisar després, no va esser res. Enguany no s'ens havia donat cap tipus d'avís. Consider tal i com estan d'avançats els serveis metereològics, que aquí hi va faltar l'avís, tot el contrari que l'any passat. Jo mateix vaig acabar les piles de l'emissora devers migdia, cosa que no hauria hagut de passar. Hi ha hagut una falta de previsió, si els serveis haguessin estat més ràpids per ventura s'hagués evitat alguna cosa. Ara, el més segur serà que per

LEDER CLUB

boutique

- Confecció de prentes de pell a mida
- Complements de moda
- Articles de regal

Carrer Creu, 2 - CAMPOS
TEL. 65.26.11

a una propera vegada els serveis seran més ràpids.

R: Suposem que el desastre, enlloc d'esser a les vuit del matí, fos estat a les tres de la matinada. En aquest cas, segons ens han dit, no hauríem pogut comptar amb cap casta d'ajuda de Protecció Civil.

A: Si hagués estat de nit, possiblement jo no me n'hauria adonat. Però si ho hagués fet, segurament ningú hauria contestat a Protecció Civil, hauria hagut de cercar vies alternatives, que tampoc no sé quines són. M'informaré si hi ha cap altre telèfon que pugui servir

de nit, i mitjançant el qual pugui aconseguir un servei ràpid.

Si els serveis de Protecció Civil han d'esser tan lents, o no han de recollir la cridada, la meua idea està en deixar d'esser de Protecció Civil, ja que em vaig assabentar d'hora, el mal hi era, és indignant que no es facis cas de la cridada. També s'ha de tenir en compte que el que ens va passar era increïble.

R: Per acabar, voldríem demanar a n'Arnau a veure si troba si Protecció Civil deixarà de funcionar, o funcionarà així com el seu nom diu. I si troba que, a la vila,

enlloc d'esser un haurien d'esser vint-i-un, com aquell que diu.

A: Hi ha hagut un esclat ben fort, però jo crec que a aquestes deficiències se'ls posarà remei. Aquí a Campos, si tot va bé, hi haurà altres companys que s'apuntaran. Esper que no hi hagi una pròxima vegada, però si hi fos, estic més o manco segur que els serveis serien ràpids.

R: Et volem donar les gràcies, Arnau, a tu i a tots els que es varen tirar enmig. Com va dir una persona, "els partits de futbol allà on millor es veuen és enmig del

camp, no per la televisió", i hi va haver molta gent que es va tirar al camp, però n'hi hagués pogut haver molta més. En fi, l'equip de RESSÒ et vol donar les gràcies per tot el que has fet, i per haver estat amb nosaltres xerrant aquesta estona.

A: Gràcies a vosaltres, i també a aquesta gent que hi va posar els tractors perquè la gent pogués passar. Gràcies a tots, i que no hagem de veure pus mai una cosa com aquesta.

Joan Monserrat.

6 DE SETEMBRE, DATA HISTÒRICA.

Encara que ja fa tres setmanes que vàrem viure les torrentades pitjors del segle, encara són motiu de conversa per tot arreu. La premsa, la televisió i sobretot l'observació personal i directa han servit perquè tothom hagi viscut molt d'aprop aquell dia catastròfic. Cadascú dins el seu redol ja sap els perjudicis amb què s'haurà d'enfrontar. Molts de nosaltres, però, encara no tenim clar quin serà el nostre futur. Arreglar allò que es va espenyar? Reconstruir allò

destruït? Canviar de professió? Deixar-ho tot així com va quedar? Crec que les nafres encara són massa fresques per prendre decisions importants. Sobretot sense saber exactament quines seran les ajudes dels organismes públics i si arribaran d'aquí a un mes o d'aquí a un any. És cert que serà molt costós tornar-se posar en marxa al ritme d'abans, però si les ajudes són les adequades tot serà molt més fàcil.

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

En Bartomeu Barceló rep de mans d'en Guillem Roser (Secretari Local de la U.P.M.) una placa d'argent d'agraïment per la seva ajuda amb el tractor a molta gent aïllada per l'aigua.

UNIO DE PAGESOS DE MALLORCA

Dia 19 el Secretari local de la Unió de Pagesos va convocar una reunió per cercar solucions entre tots. Amb una assistència de Pagesos fluixeta i poques iniciatives per part del públic, es va comunicar que les ajudes consistirien en subvencionar en un 30% uns crèdits a 20 anys i a un 4%. La quantitat del crèdit equivaldria als mals ocasionats per les torrentades.

És un poc prest per saber com reaccionaran els pagesos campaners. Una cosa és certa: no ens ho podem pensar moltes setmanes. El sembrar ja és aquí i hi ha centenars de quarterades inservibles. El menjar per als animals anirà escàs i l'hivern és aquí. Per resumir: s'acosten unes setmanes decisives per a l'economia de moltes famílies campaneres. I els pagesos encara hem de demostrar que volem seguir vivint de la terra...

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

* VACUNES

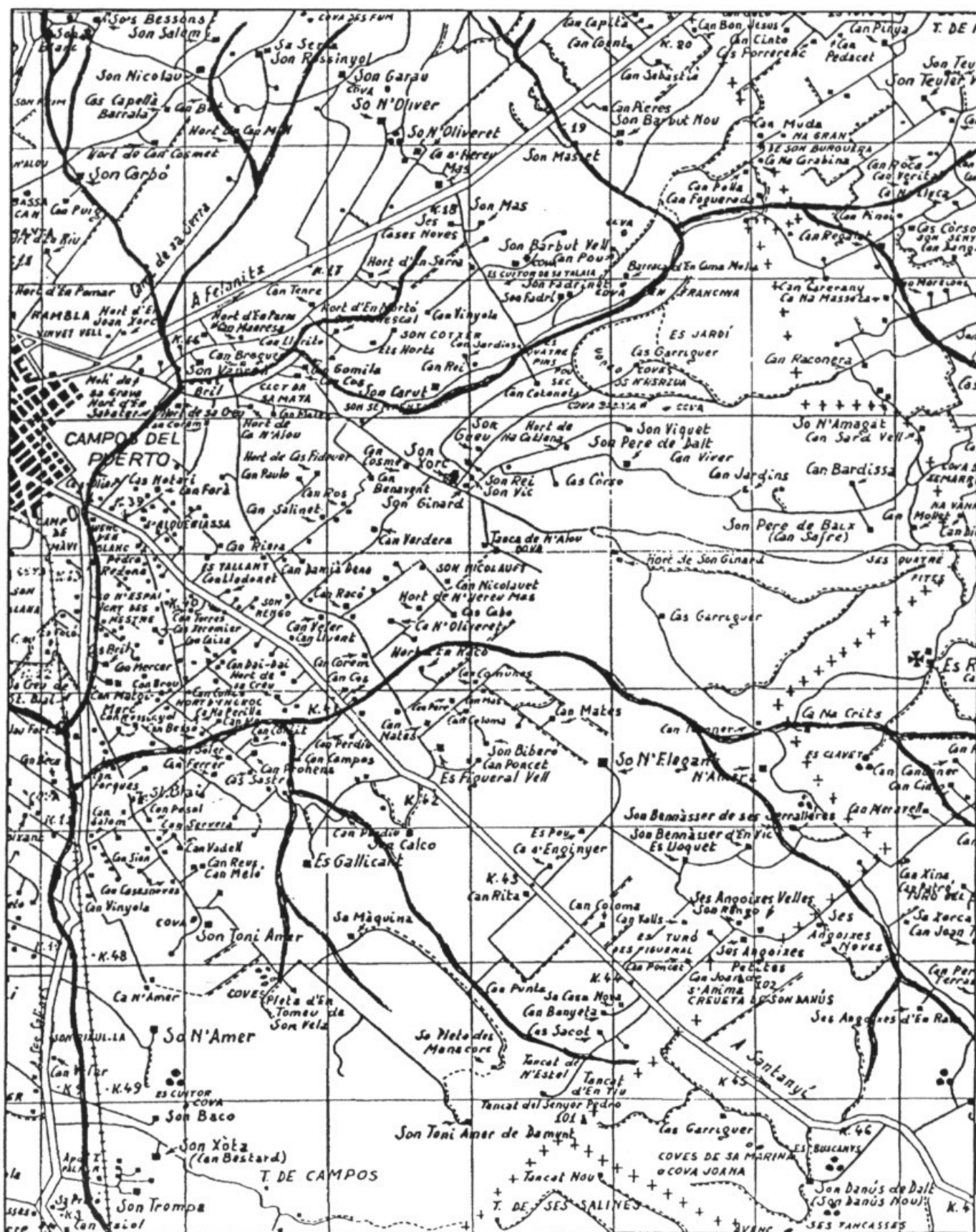
* RAIGS X

* CIRUGIA

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 21 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h. i de 17 a 20 h.

Això són part dels Torrens que investiren el dia 6 de Setembre.

Als pròxims números es publicaran les altres parts del Terme.

Amb un esplet de concerts i un viatge a Menorca, com a conseqüència d'un intercanvi cultural.

LA CORAL INFANTIL SANT JULIÀ, UN ULL TENDRE QUE POT ARRELAR

Diumenge dia 13, amb motiu de les Festes de la Mare de Déu d'Agost, la Coral Infantil Sant Julià juntament amb la Coral l'Estel de Sant Antoni de Maó oferiren un concert en un Convent que tornava estar a caramull. Per una part ben lògic, ja que la nostra Coral Infantil, bastant nombrosa, fa que la majoria de pares i molts de padrins vagin a escoltar-la. Però, així i tot, i amb aquella calor que feia, no es façil omplir Es Convent de tal manera.

"Voldria no posar-hi

tant el cor i no fer llarg. Tenc el defecte, potser, d'estimar massa lo nostro. Qui pot garantir-me la meua imparcialitat i saber pegar només damunt del clau". Són paraules textuais de la presentació que m'havien encomanat per a aquella nit de veus blanques i que ara trec a rotllo perquè no se, amb tota certesa, si estic exagerant la nota. Se molt bé que els petits cantaires de Campos no són els de Viena, ni tenen res a veure amb l'Escolania de Montserrat, dirigida pel pare Ireneu Segarra, per

posar uns exemples clars i brillants.

Però estic per afirmar -malgrat el dubte de saber jutjar o no sense fer parts ni quarts- que estam davant un fet musical-local que hauriem d'empènyer tots els campaners que tenguem ganes de posar-hi les mans i el desig de fer créixer qualsevol iniciativa cultural, perquè pareix que aquests nins i nines, guiats per la seva directora, han agafat un camí que sembla el bo. És d'admirar i d'agrair la tasca que han duit a terme des de Nadal, quan debutaven, fins a aqueix Concert de les Festes d'Agost, passant pels altres dos que oferiren en homenatge als Nostres Padrins dins les Festes de Primavera, i recordant també les nombroses participacions a la Parròquia amb motiu de les diverses Primeres Comunions que s'han celebrat enguany.

Tornant reprendre el fil del Concert de les Festes de Campos, hem de ressenyar que la Coral Infantil Sant Julià va cantar a cànon a dues veus per primera vegada. De les set cançons que ens representaren ho feren en dues d'elles i que duen per títol "Tot a la terra ha de morir" i "Quin dolç cant", que tancava la seva actuació. Va agradar moltíssim també la cançó "Cu, cu" per l'acoblament de totes les veus amb el solista Miquel Rigo, molt entonat i afinat.

La Coral l'Estel de Sant Antoni de Maó ens va portar un programa molt variat i el va anar desgranant en diferents grups de cantaires -no massa nombrosos- que sortien a cantar segons la seva edat.

Els més petits, graciosos que no ho podien ser més, i encara un poquet tendres per les seves poques primaveres, ajudats per sis o set membres de la coral adulta ens deixaren una obra titulada "L'Estel d'en Jordi" amb Joaquim Garrigosa al piano i Carme Curcó de narradora. Aquesta cantata per a infants petits a manera de conte va ésser, sens dubte, una peça ambiciosa i preciosa, triada amb molt de gust. Per ventura, va resultar un poc llarga per les circumstàncies climatològiques d'aquell vespre, tan pesat i tan humit.

Volem deixar constància d'una manera especial que aquesta mitja dotzena de cantaires de la Coral Adulta ens va sorprendre molt gratament i hem de pensar que si tots els seus components tenen la seva mateixa qualitat, podem garantir que tenen una coral per treure's el capell.

Després un altre grup -els grossos, com diuen ells- format per al.lots i al.lotes de deu a quinze anys aproximadament, interpretaren sis cançons i dues més al final, conjuntament amb el grup dels més petits, de les que destacaríem "Els negres del Maresme", "3, 3, 3" i "Cançó de les bananes".

Finalment, campaners i maonesos, juntant les veus, tancaren aquest Concert de Cant Coral amb "El vent del vespre", dirigida per Anna Ilari i "El rossinyol", amb la direcció de Magdalena Rigo, que posaven punt i final a una pàgina musical d'aquest Campos en Festes.

Amb motiu d'un intercanvi cultural -això com veis

FOTO VIDAL

no acaba aquí- la nostra Coral Infantil, dia 20 a migdia, partia cap a Menorca amb les maletes plenes d'il·lusió, de ganes de conèixer món i de cançons, moltes cançons. Mentretant, el dia abans anava a cantar a la Primera Comunió de Pere Mas Riera, membre de la Coraleta, al convent de Santa Clara de Ciutat. Per participar, després, de la festa del seu company, pujaren al Puig de Sant Miquel a on reposaren forces i feren bulla a balquena.

Però, permeteu-me fer una aturada obligada i necessària, abans de contar-vos l'estada dels petits cantaires per terres menorquines. És, senzillament, agrair públicament, en nom de tots els pares, -se positivament que tots ells així també ho pensen-, la tasca feta pels acompanyants que s'ocuparen i preocuparen al llarg d'aquests set dies amb les seves respectives nits d'ajudar a resoldre qualsevol simpleza o imprevist dels nostres fills. Sabem tots molt bé que això no es paga ni amb

doblers, però volem que, almanco, aquestes paraules d'agraïment reflecteixin el nostre reconeixement de saber que conviure amb quaranta nins i nines presuposa que quan no hi ha bony hi ha forat. Aquests joves, que "són així com són", "d'una pasta especial" que els fa moure de valent per realitzar aquella empresa que es proposen, són: Miquela Sastre, Margalida Vadell, Catalina Vidal, Joan Mas i Sebastià Melià, sense comptar na Magdalena Rigo, que com a directora no podia faltar. Gràcies un altre pic i de bon de veres!

Per començar s'ha de dir que n'hi havia més d'un que no sabia que era anar amb avió i aquest fet ja suposava la primera gran aventura. Arribats al campament de Biniparratx passaven intensament les hores amb jocs, amb assaigs i concerts, nedant a la piscina o a la platja, o realitzant diverses excursions per Maó, Ciutadella o bé per la Menorca Arqueològica de les Taules i de la Naveta des Tudons.

També visitaren Ferreries i tengueren l'ocasió de veure - i d'aprof- el protagonista de les festes menorquines amb les seves corregudes i empinades. Es tracta, com és evident, del cavall, animal majestuós i noble.

Però retornant al caire musical d'aquest viatge hem de dir que, deixant de banda els dos concerts de Maó i Es Migjorn, foren uns dies de feina molt profitosa. Ens han informat que si bé al Concert de la Mare de Déu d'Agost la nostra Coraleta cantava a cànon, a dues veus, aquí, a Menorca, ho feia ja a tres veus, que és el mateix que parlar d'una quasi vertadera polifonia. També dins aqueix intercanvi cultural, tengueren un dia de convivència amb els nins i nines menorquins que havien vingut a cantar a Campos, i aprengueren, els nostres, diverses cançons de les seves i viceversa.

L'actuació conjunta de les dues Corals Infantils a Maó el dia abans de tornar cap a Mallorca fou sens dubte la

prova d'aqueixa labor d'aprenentatge de què parlàvem. Oferir a l'auditori present "sis cançons a dues veus" és bo de dir, però no tan viable com sembla a un cop d'ull.

Ens han contat tantes i tantes coses d'aqueixa estada a l'illa germana que seria un no acabar mai. Però no ens podem allargar més, tant sols remarcar l'ajuda rebuda per l'Ajuntament de Campos i la Direcció General de Joventut per la realització del Concert al Convent i d'aqueix viatge que, probablement, recordaran llarg temps aquests petits cantaires campaners, malgrat arribassin tots ells amb son ennera, cansats i escanyats.

I que, com deim a vegades: Aquesta que no compt! I que si compta, no sia sa darrera!

campos, 01. 09. 89
joan pomar mir

FOTO VIDAL

Tretze anys de Festes Des Redolet

Els passats dies 25, 26 i 27 se celebraren les ja tradicionals festes Des Redolet, aquest popular barri de Sa Ràpita, que, des de fa tretze anys i sense botar-ne cap, compta amb unes festes organitzades totalment pels veïnats, amb molt poca ajuda institucional.

RESSÒ va parlar amb alguns dels organitzadors perquè ens contassin la història d'aquests saraus.

Tot va començar, quan l'any 1976, en plena

època hippy, cinc o sis veïnats decideixen muntar-se la seva pròpia festa hippy, juntant-se un vespre a un solar buit. Degut a l'èxit decideixen repetir l'any següent, però amb algunes innovacions: s'intenta donar a l'esdeveniment un caràcter més familiar i tradicional. Per això s'introdueix la figura del clavari que és, i ja ho era a les antigues festes mallorquines, el que dóna el sus al començament dels actes festius, i ca seva

es converteix en el centre de concentració obligat abans de l'inici de les activitats.

Aquest segon any també es representà una obra de teatre: "Ous de somera", a càrrec d'uns quants joves del barri, teatre que a partir d'aquest moment serà una constant de les festes Des Redolet, havent-se representades, entre altres "l'abat de La Real", "Hotel Continental", "El soldat i la criada",... L'escenari s'improvisava amb taulons i bidons que es trobaven a les obres de la zona i que eren decorats pels mateixos al·lots que feien la comèdia. Malauradament, ja fa dos anys, aquests joves es varen aturar de fer comèdia, havent-se con-

Festes d'Es Redolet
Sa Ràpita

89

Amb la
col·laboració
de
S'AJUNTAMENT DE CAMPOS

tractat per a aquest any el grup de teatre Sant Bonaventura de Llucmajor, que ha representat l'obra d'en Joan Mas "Molta feina i pocs doblers".

A partir del tercer any s'acordà que cada dona fes una coca que després menjaran junts tota la gent del barri.

El nombre i qualitat de les activitats realitzades augmenta d'any en any, pel que s'han de cercar fonts d'ingressos per fer front a les creixents despeses. Per això el quart any hom munta una subasta a la qual cada veïnat hi aporta alguna cosa, quedant-se-la després el que en dóna més. La intenció no és més que recaptar fons per a l'any següent, no hi ha gens d'ànim de lucre. Així per una pilota de platja que en el mercat es trobava per 25 pessetes, se'n paguen 700. La subasta es va mantenir durant molts d'anys, fins que a partir de l'any passat es va substituir per un bingo.

Degut a la nombrosa assistència, Es Redolet ja es conegut a tota Sa Ràpita, la celebració dels actes ha de passar de l'antic solar buit a un redol que s'ha de deixar com a zona verda. Així, el sopar de coca passa a ser una paella de la qual en mengen dues-centes persones fa dos anys i unes tres-centes l'any passat. Enguany s'ha fet un sopar de porcella amb quasi cinc-cents comensals.

Un altre dels eixos de la festa són les activitats infantils, i destaquen entre elles els jocs populars i la Festa de Neptú bateja els al.lots que participen amb crema d'ou, xocolata, etc. Generalment la festa acaba quan es tira el rei a la mar i es reparteixen uns diplomes, fets a mà, a tots els nins que han estat batejats. Enguany hi ha hagut també la Reina de la mar.

Aquest darrer any es va retre un homenatge als xeremiers que venien cada any a fer els cercaviles i que enguany s'han jubilat, fent-los entrega d'una placa de plata a cada un.

Altres novetats han estat l'organització d'un torneig de tennis i un de truc, i un marathonet en el que varen participar més de tres-cents corredors.

El principal problema amb el que es troben els organitzadors és l'econòmic, ja que el bingo i les aportacions dels col.laboradors vénen molt justs. L'Ajuntament no dóna cap tipus de subvenció en metàl.lic, però sí que cedeix alguns policies municipals per guardar l'ordre i enguany ha aportat el ball

de bot a càrrec de l'agrupació campanera Brot de Taparera i també el grup que va amenitzar la revetlla, els també campaners Brisas, que cada dia van augmentant la seva qualitat, tant de so com interpretativa.

Finalment les festes varen acabar amb una amollada de traca, com sol ser habitual a esdeveniments d'aquest tipus.

Des de RESSÒ volem donar l'enhorabona a tota aquesta gent que, de forma totalment desinteressada, organitza actes com aquest que contribueixen, en definitiva, al manteniment de la nostra identitat cultural, a més a més de permetre divertir-nos d'una forma sana i agradable.

Jaume Lladó.

EL CINEMA AMATEUR A CAMPOS: PROJECCIÓ DE PEL·LÍCULES AMB MOTIU DE LES FESTES

Com cada any, es va realitzar el dia de la Mare de Déu d'agost a les 10 del vespre, la projecció de pel·lícules amateurs realitzades pel nostre paísà Gabriel Mayans. L'acte tingué lloc al pati de Sa Nostra, una de les entitats més preocupades per la cultura en el nostre poble.

Per començar es projectaren dues reposicions, dos curtmètrages produïts a anys anteriors, que foren "Experiments", una divertida comèdia i "Vingueren uns homes", un documental sobre la presència púnica a l'illot de Na Guàrdia, situat davant Sa

Colònia, de la qual hem de destacar el bon treball dels càmeres en la captació dels paisatges.

Seguidament tocà a les dues novetats del 89: "La Serra" i "En Bernadet, es Drac i es Gegant".

La primera, basada en un poema de Joan Alcover, que compta amb una bellíssima ambientació i una recitació molt ben aconseguida per part d'en Tomeu Adrover i na Magdalena Rigo.

"En Bernadet, es Drac i es Gegant" va ser una magnífica adaptació d'una rondalla mallorquina amb un

missatge ecologista i de protecció del medi ambient, en una època en que tanta falta fa.

La interpretació va esser d'una qualitat superior per part de tots els actors, especialment si tenim en compte que tots ells són afeccionats.

Però, alerta! si qualcú de vosaltres es va pensar conèixer-ne algun va ben equivocat, perquè, com va dir el presentador, en Joan de ca'n Pau, els actors eren tots primeres estrelles vingudes de Hollywood expressament per rodar les pel·lícules.

Des de RESSÒ volem donar l'enhorabona a tots els qui varen participar en la creació d'aquests curtmètrages i, especialment, a en Gabriel Mayans, que va demostrar la seva versatilitat com a realitzador i director, fent patent la seva capacitat per tocar tot tipus de gènere, des del documental fins a la comèdia, passant per l'adaptació cinematogràfica d'obres literàries. Qui sap, per ventura per a l'any que ve es decideix a dirigir un video-clip.

Jaume Lladó.

ULCA (Ultralleugers Campos) -L'esport aeri -

L'esportista aeronàutic, que practica l'esport perquè li agrada, és també un potent ambaixador vocacional i un eficaç promotor de l'aviació.

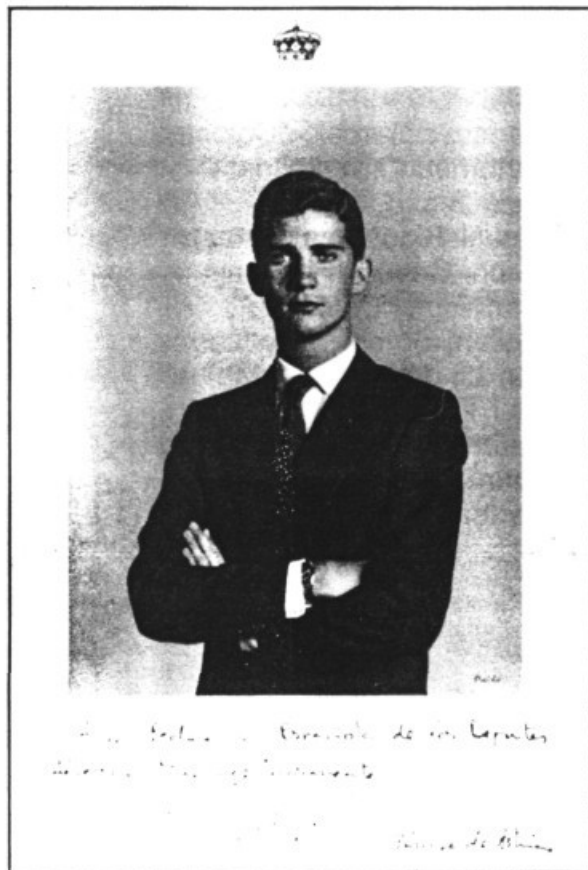
En tal aeromodelista i en tal altre parapentista potser mai no arribaran a ser pilots d'IBERIA, però segurament injectaran passió aeronàutica a totes les persones que els envolten i alguns tal vegada descobreixin així una vocació latent. En aquest precís instant els clubs, els esportistes i la Federació Espanyola dels Esports Aeris contribueixen al desenvolupament d'aquest esport i de forma molt concreta a la futura expansió de la indústria aeronàutica

a Espanya.

Però la principal tasca la té FENDA (Federació Espanyola dels Esports Aeris) en la tramitació de llicències, actualitzar i elaborar els reglaments, fomentar el desenvolupament dels esports aeris mitjançant ajudes econòmiques. . .

Per tota la tasca de FENDA en pro dels esports aeris presentam en aquest número de Ressò la fotografia publicada en el número 5/30 de la revista "Deportes Aéreos" dedicada a FENDA per S.A.R. el Príncep d'Astúries i enviada amb data de 15 de juny pel cap de la Casa de S.M. el Rei.

F. Miró.

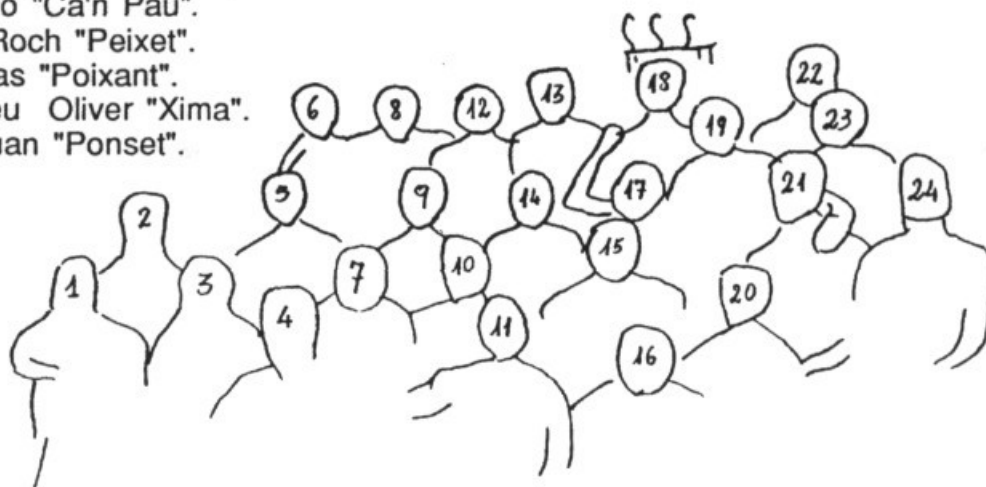
18 RESSÒ PEL SEU NOM ELS CONEIXEREU

Any 1963. Grup d'aficionats a la pesca submarina, planter del que més endavant serà el Club de Pesca Campos.

FOTO: Antoni Garcias

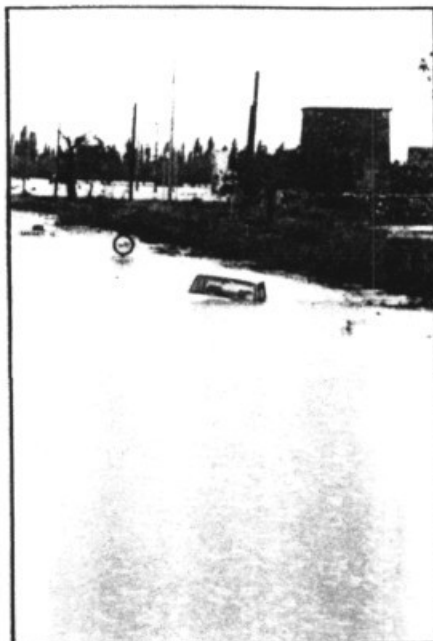
1.- Antoni Pons "Ros Pescador".	16.- Damià Cerdà "Porrerenc".
2.- Julià Obrador "Balindrango".	17.- Salvador Canet.
3.- Francesc Barceló "Coloma".	18.- Juan Gutiérrez "Xatarrista".
4.- Bartomeu Oliver "Confit"	19.- Mariano Ballester "Carut".
5.- Paco Bravo.	20.- Sebastià Pons (Fill "Ros Pescador").
6.- Miquel Rigo (Ses Voltes).	21.- Pere Lladonet "Jardins".
7.- Antoni Covas "Ros Bet".	22.- Rafel Oliver "Francina".
8.- Joan Rigo "Ca'n Pau".	23.- Julià Ballester "Racó".
9.- Guillem Sunyer "Forques".	24.- Miquel Rigo.
10.- Sion Lladó "de Son Marge".	
11.- Pau Rigo "Ca'n Pau".	
12.- Antoni Roch "Peixet".	
13.- Joan Mas "Poixant".	
14.- Bartomeu Oliver "Xima".	
15.- Rafel Juan "Ponset".	

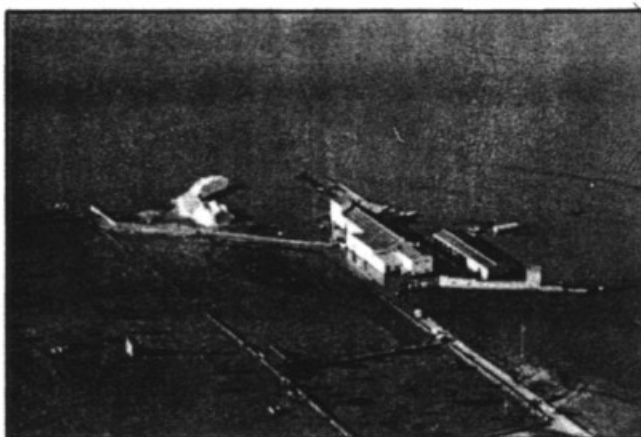
"El poble que no aprèn de la seva història està condemnat a repetir-la".

Podran ajudar aquestes fotografies a aprendre i a recordar qualche cosa d'aquest 6 de setembre del 89?

FESTES DE LA MARE DE DÉU D'AGOST 1989.

- Cercaviles, per la Banda de Trompetes i Tambors de Lluçmajor.

- El tema exposicions fou copat aquest any per la fotografia, quatre en tenguérem i totes quatre foren fotogràfiques.

FOTO VIDAL

Els participants del concurs de Radiolocalització "Caça de la Guineu" que va guanyar el campaner Biel Sacares.

- L'esport, com és habitual, va esser protagonista destacat. Aquí tenim una petita mostra dels participants

Foto Vidal

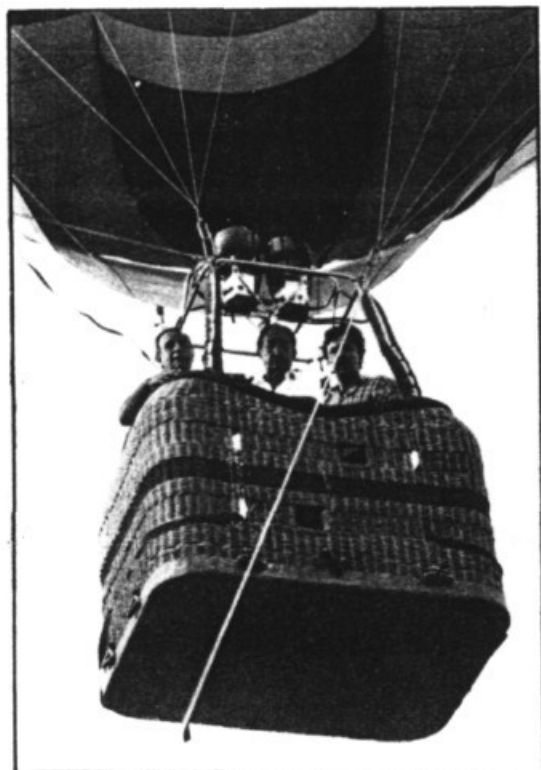
- Els infants que participaren en el recorregut incògnita del Club d'Esplai.

- Una vegada més va quedar ben demostrat el bon nivell aconseguit per na Magdalena Rigo i tots els infants components de la nostra Coral Infantil.

- El rellotge de l'Ajuntament anava un poc enrera, però no va bastar per dissimular el retard amb què va arribar el globus. . . Deu ésser d'Ibèria? La inflada va ésser més espectacular que les pujades, que més bé foren botets.

- El pilot, en Xesc Forteza, i el nostre Batle pujant cap dret cap al cel. No hi arribaren. Els varen tornar a estirar amb una corda, en Xesc havia de presentar la seva comèdia poques hores després.

- La Plaça de Ca'n Pere Ignasi estava de gom en gom esperant l'actuació de na Mari Sampere.

- Si . . . sí, a la fi va arribar a sortir.

Foto Vidal.

EL NOU RECTOR DE LA PARRÒQUIA DE CAMPOS: MN. GABRIEL REUS I MAS.

Com ja s'anunciava fa dos números, a la Parròquia de St. Julià, a Campos, hi ha nou Rector. No fa gaire, dia 15 d'agost, Mn. Gabriel Reus va prendre possessori del càrrec pel qual el Sr. Bisbe l'ha nomenat, amb data 29 de juny, tal com va posar de manifest el Vicari Episcopal, Mn. R. Umbert, el qual va tenir unes paraules ben clares sobre què significa un Rector per a una Parròquia. D. Gabriel, al Sermó, va traçar els seus anhels i el seu esperit per venir a animar, coordinar i regir la nostra i seva, perquè és campaner, Parròquia. Avui Ressò s'ha acostat a la Rectoria per oferir-li la Revista i per tenir una conversa amb ell.

Ressò.- Mn. Gabriel, ben segur que el fet de ser campaner se presenta com a primera sorpresa, un Rector del mateix poble, o no?

Sense dubte la primera vegada que me'n parlaren fou una sorpresa per a mi; i no sols perquè a Campos feia molt de temps que no hi havia hagut cap rector campaner, sinó també perquè a l'actualitat dins la Diòcesi n'hi ha ben pocs que siguin rectors del seu propi poble. Ho he de prendre com una demostració de confiança del Sr. Bisbe. Des d'aquell moment, així mateix ha tengut temps per anar-ho assimilant; i, més que mai, després de la benvinguda extraordinària per part del poble, que m'obliga a viure amb l'església de Campos amb total generositat.

Ressò.- Vostè, ja ho va dir a la seva "presentació", no és jove, creu que aquest serà un entrebanc per a la seva tasca, sobretot la de caire pastoral vers els nins i joves?

L'edat condiona, almenys en part, l'activitat de la persona, però crec que, mentre un tengui forces i se senti jove d'esperit, pot i ha

de seguir fent bé. L'experiència i els "cops de lliure", que els anys donen, també compten.

Quant al que em demanes, tocant als nins i als joves, he de reconèixer que -

- No deixaré de banda el demanar que ens enviïn, quan sigui possible, un diaca o capellà jove per treballar més directament amb la joventut.

tret dels darrers anys, en què vaig treballar a Son Dureta, i tampoc allà em fou difícil tractar amb la gent jove - sempre em vaig dedicar especialment a la joventut, ni encara avui em costa gens tractar amb els joves. Altra cosa seria si hagués de respondre si els joves m'acceptaran a mi o no. Això no ho sabria respondre. Consider, per altra part, que aquesta problemàtica no se soluciona sols amb els anys que un pugui tenir. He conegut

persones amb pocs anys que són molt velles i altres amb molts d'anys i moltes il·lusions. De totes formes, perquè ho consider necessari, no deixaré de banda el demanar que ens enviïn, quan sigui possible, un diaca o capellà jove per treballar més directament amb la joventut. **Ressò.-** Vostè ha trespicat bastant per l'Església de Mallorca, facem un repàs a les seves anteriors missions i ens digui allò més positiu que guarda de cadascuna.

És ver que he trespicat bastant i no em sap gens de greu. Si havia de dir quina és l'experiència més profitosa per emprendre l'actual, no ho sabria de dir. Em quedaria amb el resultat de totes elles. Com han estat distintes i de totes elles en guard bons records - mesclats, com passa sempre en les coses humanes, amb no poques contrarietats -, crec que m'han donat a entendre que la vida no és tan senzilla com voldríem, sinó que, quan menys s'esperen, sorgeixen les dificultats. Davant això, ajuda a recordar aquella idea, que ha voltat tot el Món del Papa Joan XXIII: cercar les coses que uneixen molt més que les que separen. Jo voldria saber apreciar, com més millor tot allò de bo que hi ha a Campos, que és molt, per fer-ho rendir abundantment. Consider que ens allargaríem molt si, com m'has demanat, haguéssim d'anar citant ara aspectes particulars de cada un dels camps de treball que he trepitjat. Deixem-ho dient que han estat molt diferents: des de parrò-

FOTO VIDAL

El nou Rector espera ja a la Rectoria, per començar l'acte de presa de possessió, a la Missa solemne.

quies de poble i de suburbis de Ciutat, fins a càrrecs en el Seminari, en l'Administració Diocesana, en la Junta Rectoral Nacional de la Mutual del Clero i en la Pastoral Sanitària. Més diversitat quasi no es pot donar. Si em demanassin si em sap greu haver passat per algun d'aquests llocs, hauria de contestar amb un NO ben gros.

Ressò.- Com veu els canvis que s'han produït a l'Església? Ja que li agrada la Història, té una anècdota que mostri la diferència del Rector d'ara amb el de fa 50 anys?

És difícil que una simple anècdota pugui resumir un fet tan ampli i important. El rector de fa 50 anys actuava com a "rector", o sigui que "regia", en cert mode "governava", normalment sense consultar. Les parròquies eren molt independents una de l'altra i cada una s'organitzava com podia; el rector presidia, predicava, explicava la doctrina, etc. i administrava. Els seglars venien a ser els

Vista de l'Església. Aquest dia, com poc recorden els joves, la nau estava de gom en gom. Va ser necessari obrir el Portal Major.

"subjectes passius" d'un culte que no entenen. Fins i tot els capellans de la comunitat no tenien massa vot en les decisions. Després del Concili Vaticà II, gràcies a Déu, les coses han pres altres camins. No hem arribat al "desideratum", però... el món no és feu tot en un dia.

Ressò.- Com veu l'estat de la Parròquia, en termes de participació, de pràctica religiosa, de pastoral?

Crec que és molt prest per a contestar aquesta pre-

- Si havia de destacar alguna cosa en particular, seria l'organització de la Catequesi a distints nivells.

gunta, però pel que he pogut veure em sembla que la resposta podria ésser bastant po-

sitiva. Si havia de destacar alguna cosa en particular seria l'organització de la Catequesi a distints nivells.

Ressò.- Com la veu en termes d'acció social?

Aquesta pregunta em dóna ocasió per a recordar tres obres de gran contingut social, promogudes per la nostra Parròquia, que han tengut una ressonància extraordinària dins quasi tot el segle XX: Primerament, la major part de la formació i divertiment dels nins i joves, a més de fomentar la vida espiritual dels congregants, molts dels quals encara avui recorden les activitats de la Congregació amb vertader plaer.

Dins la Congregació naixé una altra obra social important, el Sindicat Agrícola Catòlic, que fou pioner dins Mallorca, ajudant molt efectivament els pagesos campaners i que, acomodats als nostres temps, encara perdura.

Entercer lloc he de citar el Col·legi parroquial "Fra Joan Ballester" que ha anat salvant-se de les tempestats i

que, des de fa prop de 50 anys, ha aconseguit quelcom extraordinari: el que molts de joves del nostre poble arribassin als Estudis Superiors, cosa que, d'altra manera, no haguessin pogut fer.

- A mi m'agradaria molt també poder acabar la residència de Sa Ràpita per a Colònies d'Estiu i altres activitats socials, formatives i religioses... però no convé somiar massa!

Si tengués temps, disfrutaria de poder escriure una monografia que agrupàs aquestes tres obres socials de la nostra Parròquia durant el s. XX. Seria una mostra de recordança i agraïment a les persones que les fundaren i

que han fet possible, malgrat les moltes dificultats, la seva continuïtat. Tant de bo pogués algú escriure aquesta triple monografia, que sens dubte seria molt intessant!

A mi m'agradaria molt també poder acabar la Residència de Sa Ràpita per a Colònies d'Estiu i altres activitats socials, formatives i religioses... però no convé somniat massa!

FOTO VIDAL

Ressò.- I com ho veu en termes de

conservació del patrimoni?

També hi ha molt a fer. La Parròquia de Campos té cura de 7 esglésies, algunes de les quals constitueixen el bessó del nostre patrimoni artístic-històric. No s'ha fet massa per a conservar aquest patrimoni com s'hauria de conservar, però confii que, amb l'ajuda de tots, podem fer molt. La restauració de Sant Blai es començarà ben prest, si Déu vol i amb l'ajuda generosa de l'Ajuntament... Sigui com sigui hem d'aconseguir salvar de la ruïna l'Oratori de la Font Santa... El Sant Crist de Campos, des de l'any 1911 "retirat" a l'Oratori del Cementiri, com més prest millor, hauria de retornar a Ca-seva, a la seva Capella, al Seu cambril... Són alguns dels objectius prioritaris que dins aquest tema podem citar, per molt que n'hi ha altres també molt importants.

Ressò.- Quin és, per Vosté, el problema més urgent, l'acció més prioritària per començar o continuar?

El primer que és necessari és contactar amb la gent que ha treballat fins ara i amb

altra que vulgui treballar dins els dintorns camps. Voldria recalcar amb insistència que ningú se senti exclòs. A la vinya del Senyor hi ha treball per tots i, a l'hora de cobrar, sols ens demanaran com hem complert la tasca.

Ressò.- Suposam que per a una persona que ha viscut el procés històric de la Venerable Sor Maria Rafela, aquesta ha de ser una exigència més a la nostra Parròquia. En quina mesura el I Centenari és important per a la Parròquia i per a Campos? Què significa la nostra Venerable avui?

Una Causa de Cano-

nització, que a molts pot parèixer una "beatúria", és una cosa molt més profunda. Opin que, ben duita i ben viscuda

- No s'ha fet massa per a conservar aquest patrimoni com s'hauria de conservar.

pel poble, li pot ajudar molt a reviuir una fe que vulguis no vulguis, dins Campos, al llarg del temps, ha mogut muntanyes. Ella i les seves Germanes visqueren l'amor de Déu

de cara als germans més allunyats d'òrbita en el seu temps -les dones i els nins- amb una intensitat realment extraordinària durant tota la vida. I això, si un no fa el sord, estira.

El I Centenari de la seva Obra, que prest encetarem, ha d'ésser una fita important dins la història de Campos i esperam que ho serà. Per a celebrar-ho, no ens conformam amb una sèrie de celebracions solemnes, que prest s'obliden. Ha de calar més endins: reviscolem, il·luminats per la seva llum, la nostra Fe, la nostra unió amb Déu, la nostra pastoral, la nostra acció social...

Ressò.- Al Sermó del dia de la Mare de Déu d'Agost, Vostè es va mostrar benedicent en el tema de la corresponsabilitat. Com s'ha de materialitzar a Campos això?

M'atreveria a afirmar que, si m'hagués pensat que a Campos no hi havia gent capaç de fer-se corresponsable, juntament amb el rector i capellans, dins molts de camps de les tasques parroquials, no hauria acceptat el càrrec. Gràcies a Déu, i ho vaig comprovant cada dia, les ganes de fer, i de bon fer, en moltes persones, crec que són una realitat. M'agradaria que aquest fet, ara informal, arribàs a desembocar en un Consell de Pastoral, no teòric, sinó pràctic de bon de veres. Que el rector sols hagués d'encoratjar, d'animar, de donar idees, etc. (i en tendria prou) i que tots

els qui se sentissin cristians responsables anassin fent camí

sense girar-se darrera, sense tenir enveja als qui fan una altra cosa, sense esperar més recompensa que la de sentir els seus cors plens de goig, en veure els sembrats que creixen i les espigues que van granant.

Ressò.- Sempre s'ha vist el Rector com a màxima autoritat "espiritual" del poble, així com al Batle d'allò "temporal". Com creu que seran les seves relacions amb les autoritats del poble? Té projectes de col·laboració?

És ver que encara hi ha gent que veu el rector com "màxima autoritat espiritual del poble". Els qui pensen així no han entrat dins la teologia ni dins la dinàmica que ens deixà el Concili Vaticà II, el qual ens pinta l'ofici de prever com a senzill servei al poble de Déu, que li ha estat encomanat.

- El primer que és necessari és contactar amb la gent que ha treballat fins ara i amb altra que vulgui treballar dins els distints camps. Voldria recalcar amb insistència que ningú se senti exclòs.

Així i tot, en representar el rector l'Església local, haurà de tenir, en nom d'ella, unes relacions amb el Batle i Autoritats del poble. Unes relacions que jo voldria que fossin sempre amistoses i dialogants. Estic segur que ells desitgen el mateix. La separació de l'Església i l'Estat no significa de cap manera la falta de col·laboració en els assumptes que toquen els dos camps,

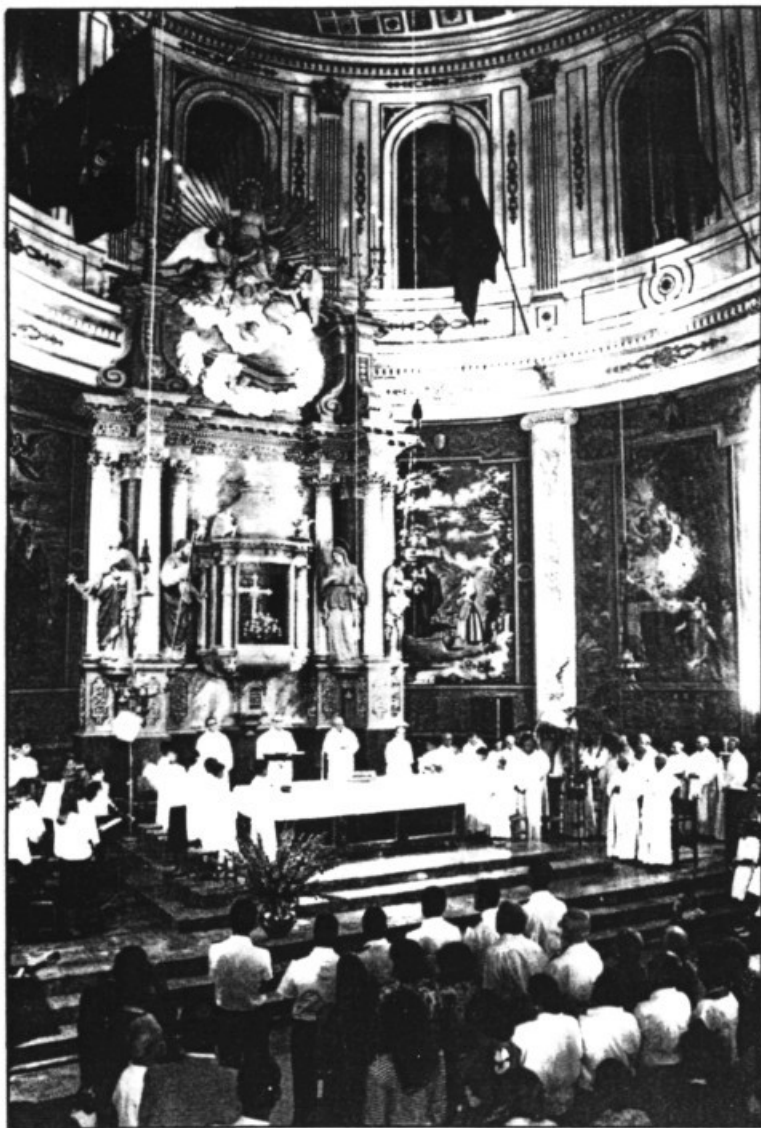

FOTO VIDAL

- El Presbiteri, vora l'Altar Major, llueix com en les millors Festes. Un bon grapat de preveres acompanyaren el nou Rector.

ni molt manco cap classe, ni la més petita, d'hostilitat.

A Campos, en concret, hi ha algunes accions a fer,

- El I Centenari de la seva Obra, que prest encetarem, ha d'ésser una fita important.

com són les tocants al Patrimoni Històric-Artístic, l'acció social, etc., que no es poden emprendre ni dura bon fi sense la col·laboració de l'Ajuntament i l'Església.

Ressò.- Voldríem continuar demanant perquè ben segur que D. Gabriel té molt per contar-nos. Però per avui haurà estat suficient. Així mateix, per acabar, què troba de Ressò?

He seguit la Revista "Ressò", però potser superficialment. No em sent autoritzat per a criticar-la però, com que em demanes una crítica, diria que a voltes l'he vista un poc "massa crítica". Que es critiqui, però amb crítica constructiva: donant idees, obrint camins... que no sigui criticar per criticar. És una apreciació subjectiva, que també podrà ésser discutida. De totes formes valor ben positiva-

ment el que representa una revista per al poble, l'interès que té Ressò per tot "allò nostre" i desig que els qui la fan no es cansin, per moltes dificultats que sorgeixin.

Si vol dir qualche cosa als nostres lectors...

Que més puc dir als lectors? Que aquí som, perquè m'han enviat. Que m'hi trob bé. I que en tot quant pugui i mentre hi hagi forces, estic a la seva disposició.

Estam molt agraïts de la seva amabilitat. Fins una altra.

FOTO VIDAL

Notes d'Església

En aquest número surt una ben interessant Entrevista al Nou Rector. Donada la seva extensió, creim convenient de descansar les "Notes" i reposar fins al mes que ve. Però tornam repetir que aquesta Secció voldria ésser un lloc de participació i que està oberta a tothom que vulgui escriure-hi.

S'Esquella.

Joieria - Relotgeria
SANT JULIÀ

Joies Fuscai

Carrer A. Vives, 26

CAMPOS

Tel. 65.11.70

CORDAM
CADIRES

Carrer Siquia, 70

CAMPOS

Tel. 65.03.25

Cartes dels lectors

— Qui no se cansa alcança —

Passejant per dins la vila
un paper escrit vaig trobar
no diu d'on ve ni a on va
ni diu qui és qui l'envia
però a mi m'agradaria
si el volíeu publicar.

Ara tenc s'ocasió
i un amic vull saludar
que ara no podrà serrar
cap biga ni cap tió
ara farà de senyor
i de s'atur podrà cobrar.

Me vaig aturar a Ca's Sastre
un dia, a beure un cafè
i me mostraren un paper
a on hi havia en Toni Torrer.
El retrataren molt bé
amb so gaiato d'ullastre.

Per esmolar un xorrec
Toni eres una flor
però un te'n vaig dur jo
i me fas es tall s'enrevés
o atropellares de demés
o de cobrar tenies por.

A en Torrer es serrador,
un mànec vaig comanar
aprop d'un mes ara farà
que jo pas a cercar-lo.
Quan me veu me diu que no,
"tornaràs passar demà".

Toni, t'ho vull dir ben clar
que has de confiar d'estar
tanta d'estona a cobrar
com has estat en fer-lo.

Si t'he fet aquesta broma
Toni, no t'has d'enfadar
no te vull agraviar
jo i tu som amics fa estona.

No s'ho devia pensar
en Torrer devers ca seva
que en Sostre, voltant es vespre
sa mançana i qualche acera
això li va preparar.

Avui ho deix acabat
ja ho veurem un altre dia
que per res del món voldria
de rebre un tió p'es cap.

Una broma. Toni Vidal.

RESTAURANT

Sa Canova

CUINA CASOLANA MALLORQUINA

NUÑO SANS, 27 - TEL. 650210
CAMPOS

Especialitats:

Sopes mallorquines

Cassola

Cabrit rostit

Conill amb ceba i caragols
etc . . .

RESSÒ INFORMA:**V SEMINARI D'INFORMACIÓ I ESTUDI
LA NOSTRA COMUNITAT NACIONAL EN LA MODERNITAT**

EL GRUP BLANQUERNA, com és habitual anualment, celebra aquest Seminari al Monestir de Lluc, del 29 de Setembre al 1er d'octubre.

Pel qui no sap de què es tracta aquest Grup, encara que classificar sempre és arriscat i simplista perquè les persones són més riques i denses en matisos, idè podriem dir que les notes distintives del Grup Blanquerna són: l'humanisme cristià i la preocupació per la nostra terra, les Illes Balears i, especialment, Mallorca.

El programa, que tot seguit vos descriurem, és sucós de debò, a més de l'incomparable marc del "Cor de Mallorca": LLUC.

Constarà de 8 ponències, repartides entre matí i horabaixa dels 3 dies, divendres-dissabte-diumenge (29/09-1/10).

Aquestes ponències són:

Divendres -29/09

El present històric i els seus precedents, pel P. Josep Amengual, Dr. en Història i Prof. del CETEM.

Importància de la llengua. La llengua, emblema de llibertat de Josep M^a. Llompart, escriptor.

"La nostra comunitat nacional" de J. LL. Carod Rovira, Vice-Rector

de la Univ. de Prada de Conflent.

Dissabte -30/09

Un projecte de futur possible per a les Illes pel Dr. Ferran Navinés, Prof. de la UIB, d'Economia.

La dona en la contemporaneïtat: els nous models de canvi per la Dra. Maria Buxó, Cap de Departament d'Antropologia Cultural i Història d'Amèrica de la Univ. de Barcelona.

Un projecte d'ordre mundial (Ressò desconeix el ponent).

Diumenge -01/10

La necessària resposta a la modernitat i a la postmodernitat, pel Dr.

Gabriel Amengual, Prof. de la UIB.

Ramon Llull, emblema del progressisme, pel Dr. Antoni Oliver, Magister de l'Escola Lul·listica.

Les ponències aniran acom-

panyades de debat. Aquestes començaran, el primer dia, a les 11'30, a les 16'00 i a les 18'00.

Els dos dies següents: a les 09'00, 11'00 i 16'00 respectivament. Hi haurà un Taller de cultura popular, esplai i una Assamblea al final.

El lloc per apuntar-se és l'OCB, Palma, Carrer Impremta, 1, pral. o també telefònicament: 72.32.99. El plaç acaba prest.

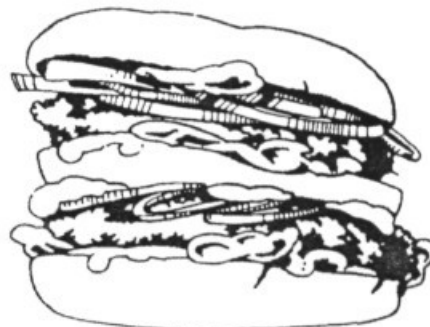
Per estudiants i joves, tot (menjar, dormir, matrícula) val 3.000 Pts., si no es té Beca. Hi ha places limitades.

PROHEMA S.A.

Estació Servei núm. 5.512
CAMPOS

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ**

Avd. La Virgen, s/n. - Tel. 65.06.75

**CAFETERIA - BAR
<< ES VICI >>**

UNA CAFETERIA AMB UNA GRAN
EXTENSA VARIETAT DE PLATS
COMBINATS I ELS REIS DEL
<< SANDWICH >>

Ctra. Palma - Campos, Km. 36
A 500 metres de Campos

ESCACS

FOTO VIDAL

El dia de la Mare de Déu d'agost horabaixa, des de les cinc i mitja fins a les set i mitja es varen jugar, davant el bar La Torre, dues hores de partides de cinc minuts, organitzades pel club Fomento del Ajedrez de Campos, com sol esser habitual cada any per les Festes.

Hi participaren setze jugadors, catorze dels quals eren del Club campaner i els altres dos de Felanitx.

La competició no fou tan disputada com anys anteriors, ja que varen

faltar alguns dels millors jugadors de cinc minuts del nostre poble, que, malauradament, enguany no varen poder participar. Però, per altra part, es va comptar amb la participació de dos jugadors externs, cosa que tampoc solia succeir.

Hem de destacar la participació dels juvenils campaners, alguns dels quals varen tenir una actuació prou destacada, com és el cas d'en Damià Andreu Verger, en Miquel Mulet, en Pedro López i en Pere Batle, que varen aconseguir quatre punts cada un.

Però el més remarcable de tot tal vegada sigui la gran actuació d'en Joan Pomar, que va demostrar estar en la seva millor forma, ja que es va fer amb el títol de guanyador sense perdre cap partida ni una! Llàstima que en Joan no jugui molt, perquè estam segurs que seria una ajuda molt valuosa per al Club.

Les puntuacions aconseguides pels primers classificats foren les següents:

1.- Joan Pomar	21 punts.
2.- Antoni Ballester	14 punts.
3.- Miquel Ollers	12 punts.
4.- Jaume Lladó	9 punts.

I així fins a setze participants.

Jaume Lladó.

TALLERS
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
MICHELIN
|
GOODYEAR

VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS

Carrer Victòria, 57

CAMPOS

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel 65.00.60 - CAMPOS

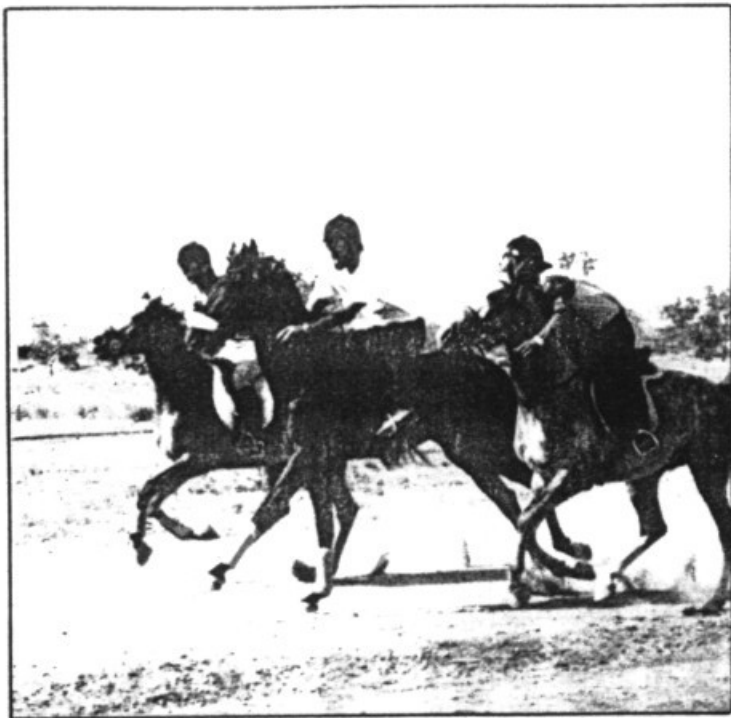
GRAN HORABAIXA HÍPIC A S'HORT D'EN BLANC

FOTO VIDAL

El passat 15 d'agost a les instal·lacions de s'Hort d'en Blanc es varen celebrar les tradicionals curses de cavalls que organitza el Club Hípic Campos cada any per aquestes festes. Encara que fes un hora-baixa molt calorós es va congrega un nombrós públic, la qual cosa va satisfer la directiva en veure que el públic respon amb la seva assistència i per això cada any millora aquest gran espectacle que són les curses de

cavalls.

El programa es composava de les següents proves: un concurs de salt, set curses de trot i quatre de galop.

El salt és una modalitat que està agafant gran auge entre els nos-

tres joves i no tan joves, degut als bons resultats obtinguts pel jove Antoni Roig que va ser un dels participants. Així també es va comptar amb la participació de Miquel Sureda, un altre bon afeccionat al Salt i amb un jove del Club Sa Tàpia (Daniel Robles) que muntava l'egua de l'amo en Guillem Hereu Mas. El seu concurs va ser molt aplaudit pel públic assistent.

Quant als resultats aconseguits pels cavalls campaners, podem dir que, en la primera cursa de galop per a cavalls locals foren tres els participants que havien de fer una volta a l'hipòdrom. Va ser una cursa de dura pugna entre "Ti-

naja" de Tomàs Ribas i "Fer-Yemen" de Rafel Magrana. I un poc més distanciat va entrar "Fer-Tara" de Tomàs Banyat.

En la segona cursa, de trot, hi varen participar quatre cavalls campaners. "Mamà d'es Croix", d'en Joan Rullán, no va prendre part per lesió. Cap d'aquests cavalls no va entrar amb els tres primers classificats, en "Nino D'art" d'en Guillem de Son Avall va entrar en quart lloc.

A la tercera cursa, també de trot, hi havia un cavall campaner: "Dòria" d'en Toni Nicolau, que havia estat retirat de competició durant un llarg temps.

La quarta, de trot per poltres de dos anys, comptà amb la participació de quatre cavalls, dos dels quals eren locals; va

FOTO VIDAL

ser una cursa molt allargada en la qual el guanyador va ser molt superior a tots els altres. Els cavalls locals varen aconseguir un segon lloc, "Pícaro" d'en Lluç Peixet i d'en Biel Gasparet, i en "Poltrillo" d'en Salvador Maimó va arribar en tercer lloc.

A la novena cursa "Trofeu Ajuntament de Campos" per cavalls de galop, hi participaven els millors cavalls amb què actualment compta el club campaner. Els participants foren quatre:

per Joan Corbalán i "En Roig" de na Margalida Ferrari, muntat per Tomàs Ribas. Va ser una cursa força competida, però amb la qual ben aviat es destacà "Jura" i ja no aconseguiren agafar-la.

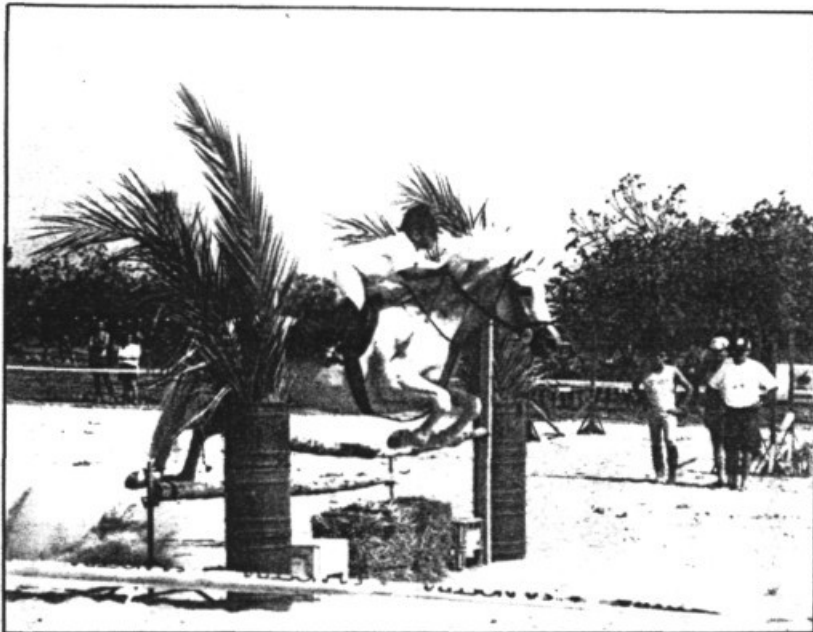

FOTO VIDAL

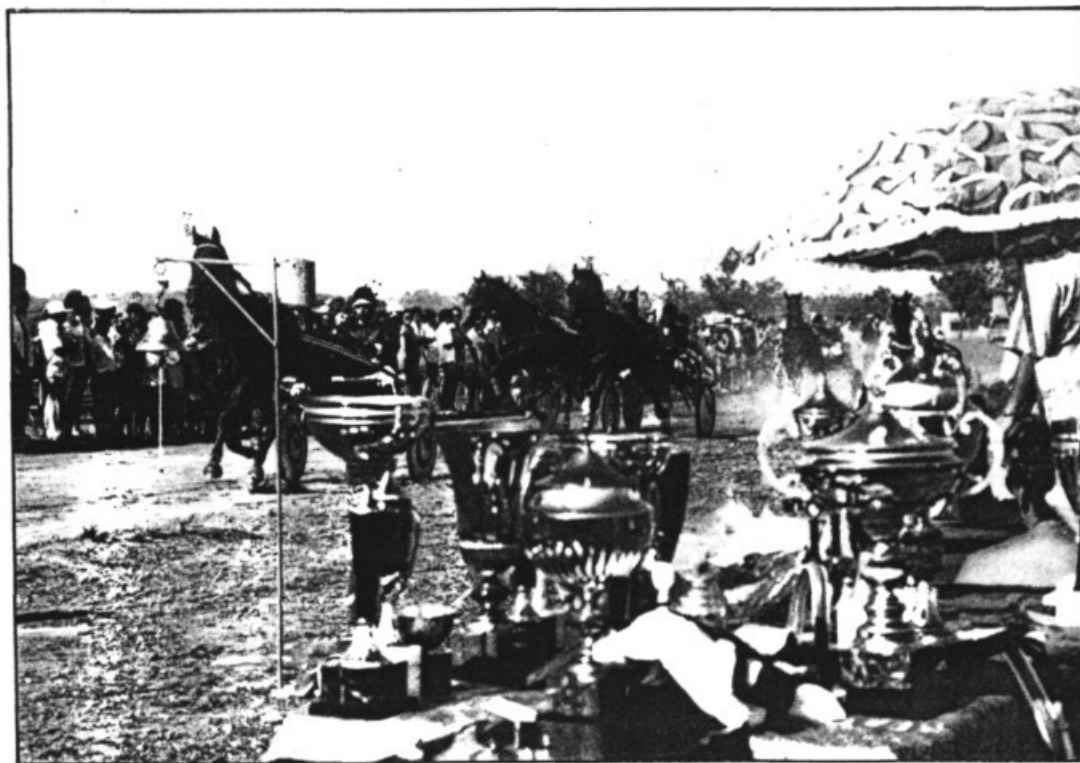

FOTO VIDAL

"Jura", que ja havia pres part al Concurs de Salt, propietat de N'Hereu Mas i que va ser muntada per Daniel Robles, "Abab-Turbit" d'en Toni Pometa i muntada per ell mateix, "Leandro" d'en Tomeu Caganya, muntat

Aquesta era la cursa de les missions que varen ser guanyades per l'amo en Guillem Hereu Mas i per aquest motiu li donam la més sincera enhorabona.

A la desena cursa, de galop per cavalls locals

i de fora poble, un cavall extern va ser el guanyador. Va entrar en segon lloc el de Sebastià Montserrat, seguit de na Cati Julià i en Miquel Sureda.

Resultats:

Pàgina 36 ➡

H
Í
P
I
C
A

1ª Cursa Galop

1er. Tinaja
2on. Fer - Yemen
3er. Fer - Tara

4ª Cursa de Trot

1er. Primavera T
2on. Picuro
3er. Poltrel.lo

7ª Cursa de trot

1er. Cartumatx
2on. E. Pamela
3er. Carlowity Kan

2ª Cursa de trot

1er. Lidomundo
2on. Noelia
3er. Neiba B

5ª Cursa de Trot

1er. H. Pride
2on. Eureka Mora
3er. Frot Mon

8ª Cursa de trot

1er. Larsen
2on. Orio
3er. Santana Torg

3ª Cursa de Trot

1er. Jatcha Mora
2on. Latitia
3er. Liebre O

6ª Cursa de Trot

1er. Mont Jorim R.
2on. Matusser
3er. Nachito

9ª Cursa de Galop

1er. Jura
2on. Abab - Turbit
3er. Roig

Masadrover.

— TENNIS —

Amb motiu de les Festes Patronals del nostre poble es va celebrar el tradicional torneig de tennis que organitza el Club de Tennis Campos.

Una vintena de jugadors varen disputar els singles masculins, i arribaren a la final del dia 15, en Joan Escales i en Jaume Sastre; resultà guanyador aquest darrer, després d'un partit molt disputat durant el qual mai no es va saber amb seguretat qui seria el triomfador.

El resultat, després de tres hores de partit, va ser el següent:
6 - 1, 3 - 6, i 6 - 4.

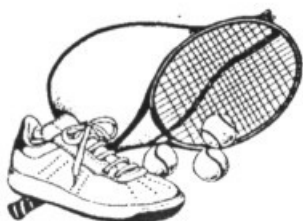
Quant a la modalitat dels dobles, els guanyadors varen esser en Nofre Veny i en Tofol

Calafat, que es varen imposar amb gran facilitat a la parella formada per n'Antoni Mas i en Jaume Lladó per:

6 - 4, i 6 - 3.

És una llàstima que, com cada any, no s'hagin pogut celebrar les modalitats de singles femenins i dobles femenins per manca de jugadores campaneres. A veure si les dones del nostre poble s'animen per a l'any que ve.

Nofre Veny.

ESCACS

La solució del problema d'escacs del mes passat és una de les dues següents:

1.- Pg7 + - Rg8
Ph7 + - Rxh7
Rf7 - Rh6
Pg8 = D - Rh5
Dg3 - Rh6
Dg6 + +

2.- Pg7 + - Rh7
Rf7 + - Rxh6
Pg8 = D - Rh5
Dg3 - Rh6
Dg6 + +

Julià Mascaró.

TORNEIG DE BÀSKET

FESTES DE LA MARE DE DÉU D'AGOST

CAMPOS 1989

Els actes esportius, com ve succeint els darrers anys, han jugat un protagonisme molt significatiu en el decurs de les Festes de la Mare de Déu d'Agost d'enguany. Partits de futbol, futbolet i bàsket i les modalitats atlètiques han presidit durant uns dies l'ambient del nostre Camp Municipal d'Esports.

Els dies 12 i 14 del mes passat tingué lloc el Torneig de Bàsket que organitza el C.B. Campos amb motiu de la celebració de les Festes del poble. Aquesta edició comptaria amb la participació de quatre equips, i es disputaria amb el sistema de dues semifinals, un partit pels llocs 3r i 4t i una gran final.

Els conjunts que hi prengueren part varen esser: L'IMPREMTA BAHIA, de s'Arenal, un equip que ha aconseguit les darreres temporades el reconeixement de tot el públic mallorquí i que finalment s'emportà el trofeu del primer classificat; el SYRIUS PATRONAT, la gran atracció del torneig, encara que la barreja de jugadors

juvenils i júnior propicià una actuació molt més fluixa del que s'esperava; el PORRERES, i, com és lògic, el C.B. CAMPOS.

Dissabte, dia 12, es jugaven les dues semifinals. A les 20'30 h. començà el primer partit, que enfrontava el conjunt campaner amb el Porreres, amb un públic entusiasta fidel a la primera cita amb l'esport de la cistella. L'equip sénior del Campos començà prou bé el partit, aguantant en tot moment els atacs del rival i portant la iniciativa, però sense arribar a aconseguir un avantatge substancial. Fins als darrers minuts del primer temps els campaners comandaven en el marcador per una diferència que difícilment excedia de cinc o sis punts; no obstant, a la finalització dels primers vint minuts el marcador assenyalava un 28-30 favorable als de Porreres.

La segona part fou ben diferent, els porrerencs aguantaren només els primers minuts, fins que l'equip que encapçalava Joan Jaume va comen-

çar a tenir clar que aquest "match" s'havia de guanyar amb autoritat. El públic va vibrar amb les jugades del seu equip, i els vint-i-dos punts de diferència al final (76-54) reflectien la clara superioritat del Campos. Així, s'aconseguia un lloc a la final, amb Biel Sorell (20 punts), Tomeu Adrover (18) i Joan Jaume (12), com a màxims anotadors.

A les 22'15 h., tot just haver acabat l'anterior confrontació, el

SYRIUS PATRONAT (juvenil-Jr.) i l'IMPREMTA BAHIA (Sr.) disputaren la segona semi-final. Molts esperaven una superioritat clara i manifesta de l'equip de Ciutat, degut a la militància del conjunt sénior a 1ª B, però el curs del partit fou ben distint. La primera part per als joves d'"Es Patronat", va esser poc menys que desastrosa, amb errades incomprensibles i contínues. El 26-41 favorable

als de s'Arenal a la fi dels primers vint minuts és força significatiu.

El segon temps el SYRIUS millorà sensiblement, però sense acostar-se mai en el marcador d'una manera perillosa. El partit acabava amb un 68-84 favorable als del BAHIA, i era un reflex clar del que havien demostrat ambdós conjunts al llarg dels quaranta minuts. La final C.B. CAMPOS-IMPREMTA BAHIA es perfilava molt interessant.

Dilluns, dia 14, després d'un dia de descans en el que respecte a la disputa del torneig en qüestió, s'havien de jugar el partit pel tercer i quart lloc i la gran final.

A la primera confrontació es trobaven, cara a cara, el SYRIUS i el conjunt de PORRES amb l'esquadra de Palma com a clara candidata al triomf, malgrat la decepció de la passada jornada. Els porrerencs jugaren molt bé el primer temps, fins al punt d'anar cap als vestuaris amb una victòria parcial de quatre punts d'avantatge (31-35). A la represa del partit, emperò, començà a veure's clar que el tercer lloc seria per als joves del SYRIUS PATRONAT, que finalment aconseguiren imposar-se amb claredat i posant en pràctica un joc brillant i agressiu. 88-66 fou el resultat definitiu.

Gairebé sobre les

22'00h. s'iniciava la gran final, el partit que posaria punt a aquesta edició del Torneig de la Mare de Déu d'Agost. Com sabeu, l'IMPREMTA BAHIA i el CAMPOS van lluitar per la primera posició.

El conjunt campaner va sortir a la pista a guanyar, portant la iniciativa durant bona part del primer temps. Tot i això, les excessives faltes personals, així com la gran qualitat individual d'alguns jugadors del BAHIA, propicià que el marcador, a la meitat del partit, assenyalàs un 35-45 favorable als de s'Arenal.

La segona part va ésser molt semblant, amb un C.B. CAMPOS que s'acostava, però que no

podia arribar. Els jugadors de l'IMPREMTA BAHIA van saber conservar l'avantatge obtingut i van guanyar finalment per 71-81. El públic que restava assegut a la grada sapigué aplaudir el brillant joc demostrat pels homes de s'Arenal, que s'emportaven d'una manera molt justa el trofeu de primer classificat, així com també les ganes i el coratge de tots els jugadors campaners. Tomeu Adrover, amb 26 punts, i Joan Jaume, amb 24, varen ésser els màxims anotadors, per part del C.B. CAMPOS, en aquesta confrontació.

Sebastià Moranta.

NEIX L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNATS DE CAMPOS "CAMP DE L'OS"

Un poc més prest del que s'havia previst, per tal d'evitar la coincidència amb la propera campanya electoral, el passat dilluns 25 de setembre es va presentar al Teatre Municipal aquesta nova associació, totalment apolítica, que ha de tenir la funció de defensar els interessos de tots els campaners.

Des d'aquí donam l'enhorabona als seus promotors i comissió gestora: Gabriel Bonet, Andreu Prohens i Mateu Nicolau, que ja han fet moltes passes per aconseguir constituir-la.

Al mateix temps els recordam que RESSÒ està a la seva disposició, com a la de tots els campaners, per publicar les notes o comunicats que creguin oportuns.

NAIXEMENTS: _____

Maria Antònia Ballester Puigserver, filla de Bartomeu i d'Aina, va néixer dia vuit a les nou trenta-cinc al carrer Jaume I, 16.

Juan Vicente García Rodríguez, fill de Vicente i de Rosa Maria, va néixer dia vint a les setze trenta al carrer Gamba, 11 de Sa Ràpita.

Marta Huguet Ballester, filla d'Antoni i de Catalina Margalida, va néixer dia denou a les cinc de la matinada al carrer Síquia, 32.

Joan Manel Cañamero Rigo, fill de Manuel i de Magdalena, va néixer dia vint-i-tres a les vuit trenta a l'Avinguda Jaume II, 46.

Maria Fullana Roig, filla d'Antoni i de Maria, va néixer dia vint-i-set a les cinc de la matinada al carrer Lluna, 36.

Laura Catalina Gomila Ferrer, filla d'Antoni i de Francisca, va néixer dia vint-i-sis a les tretze trenta al carrer Ferrocarril, 4.

MATRIMONIS: _____

Fins a la data d'avui en el Registre de Matrimonis de Campos no s'havia rebut notificació de cap matrimoni celebrat durant el mes d'agost.

DEFUNCIONS: _____

Francisca Duque Muñoz, d'edat de 100 anys, viuda, filla de Joan i de Francisca, va morir dia quatre al carrer Carbó, 7.

Jerònia Ballester Pascual, d'edat de 90 anys, viuda, filla de Miquel i de Miquela, va morir dia cinc, carrer Alba, 14.

Sebastià Mesquida Verdera, d'edat de 94 anys, casat, fill de Sebastià i de Miquela, va morir dia quinze, carrer Cabrera, 4.

Margalida Oliver Veny, d'edat de 79 anys, casada, filla de Bartomeu i de Miquela, va morir dia vint-i-dos, carrer Ramon Llull, 15.

Maria Zuzama Frontera, d'edat de 82 anys, fadrina, filla de Miquel i de Francisca, va morir dia vint-i-tres al carrer Carbó, 23.

Magdalena Lladó Vidal, d'edat de 88 anys, fadrina, filla de Miquel i de Inès, va morir dia vint-i-sis d'agost al carrer Rigo, 32.

Bartomeu Roig Lladó, d'edat de 83 anys, casat, fill de Bartomeu i d'Apol·lònia, va morir dia vint-i-set al carrer Carbó, 2.

Andreu Oliver Càffaro, d'edat de 81 anys, casat, fill de Miquel i de Sebastiana, va morir dia vint-i-nou al carrer Nuño Sans, 7.

EL NOSTRE TERME SEGONS ELS AUCELLS

ES TRENC. Així era fa ben poc temps.